

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

Sisältö

I Säädökset, jotka on julkaistava

- ★ **Komission asetus (EY) N:o 1425/2003, annettu 11 päivänä elokuuta 2003, asetuksen (EY) N:o 466/2001 muuttamisesta patuliinin osalta ⁽¹⁾** 1
- Komission asetus (EY) N:o 1426/2003, annettu 11 päivänä elokuuta 2003, tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 4
- ★ **Komission asetus (EY) N:o 1427/2003, annettu 11 päivänä elokuuta 2003, markkinointivuoden 2002—2003 puuvillan, josta siemeniä ei ole poistettu, tuen määrän vahvistamisesta annetun asetuksen (EY) N:o 1143/2003 oikaisemisesta** 6
- ★ **Komission asetus (EY) N:o 1428/2003, annettu 11 päivänä elokuuta 2003, tiettyjen nimitysten kirjaamisesta maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden maantieteellisten merkintöjen ja alkuperänimitysten suojasta annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 2081/92 säädettyyn ”Suojattujen alkuperänimitysten ja suojattujen maantieteellisten merkintöjen rekisteriin” annetun asetuksen (EY) N:o 2400/96 liitteen täydentämisestä — ”ΦΑΣΟΛΙΑ ΓΙΓΑΝΤΕΣ — ΕΛΕΦΑΝΤΕΣ ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ (Fasolia Gigantes — Elefantes Kastorias)”** 7
- ★ **Komission asetus (EY) N:o 1429/2003, annettu 11 päivänä elokuuta 2003, neuvoston asetuksen (ETY) N:o 386/90 yksityiskohtaisista soveltamissäännöistä tukea saavien maataloustuotteiden viennin yhteydessä tehtävien fyysisten tarkastusten osalta annetun asetuksen (EY) N:o 2090/2002 muuttamisesta** 13
- ★ **Komission asetus (EY) N:o 1430/2003, annettu 11 päivänä elokuuta 2003, B-maksum enimmäismäärän tarkistamisesta ja B-juurikkaan vähimmäishinnan muuttamisesta sokerialalla markkinointivuodeksi 2003/2004** 15
- ★ **Komission asetus (EY) N:o 1431/2003, annettu 11 päivänä elokuuta 2003, asetuksen (EY) N:o 1501/95 muuttamisesta vilja-alan tuotteiden vientituen maksuehtojen osalta** 16

* Komission asetus (EY) N:o 1432/2003, annettu 11 päivänä elokuuta 2003, neuvoston asetuksen (EY) N:o 2200/96 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä tuottajaorganisaatioiden hyväksynnän ja tuottajaryhmittymien esihyväksynnän osalta	18
* Komission asetus (EY) N:o 1433/2003, annettu 11 päivänä elokuuta 2003, neuvoston asetuksen (EY) N:o 2200/96 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä toimintarahastojen, toimintaohjelmien ja taloudellisen tuen osalta	25
Komission asetus (EY) N:o 1434/2003, annettu 11 päivänä elokuuta 2003, B-menettelyn mukaisten hedelmä- ja vihannesalan vientitodistusten antamisesta (syötäviksi tarkoitetut viinirypäleet)	39
* Komission direktiivi 2003/78/EY, annettu 11 päivänä elokuuta 2003, näytteenotto- ja määrittymenetelmistä elintarvikkeiden patuliinipitoisuuksien virallista tarkastusta varten ⁽¹⁾	40

II Säädökset, joita ei tarvitse julkaista

Jäsenvaltioiden hallitusten edustajien konferenssi

2003/596/EY, Euratom:

* Jäsenvaltioiden hallitusten edustajien päätös, tehty 23 päivänä heinäkuuta 2003, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen tuomarien ja julkisasiamiesten nimittämisestä	45

Komissio

2003/597/EY:

* Komission päätös, tehty 4 päivänä elokuuta 2003, neuvoston direktiivin 93/25/ETY soveltamista koskevista määräyksistä lammas- ja vuohikarjaa ja kyseisen alan tuotantoa koskevien tilastotietojen keruun osalta (tiedoksiannettu numerolla K(2003) 2801)	46

2003/598/EY:

* Komission suositus, annettu 11 päivänä elokuuta 2003, omenamehun ja muiden juomien omenamehuainesosien patuliinipitoisuuksien ehkäisemisestä ja vähentämisestä ⁽¹⁾ (tiedoksiannettu numerolla K(2003) 2866)	54

Oikaisuja

Oikaistaan komission asetus (EY) N:o 1381/2003, annettu 31 päivänä heinäkuuta 2003, durran tuontitullin enimmäisalennuksen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 699/2003 tarkoitetun tarjouskilpailun osana (EUVL L 194, 1.8.2003)	60

I

(Säädökset, jotka on julkaistava)

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1425/2003,
annettu 11 päivänä elokuuta 2003,
asetuksen (EY) N:o 466/2001 muuttamisesta patuliinin osalta
(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon elintarvikkeissa olevia vieraita aineita koskevista yhteisön menettelyistä 8 päivänä helmikuuta 1993 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 315/93⁽¹⁾ ja erityisesti sen 2 artiklan 3 kohdan,

on kuullut elintarvikealan tiedekomiteaa,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Komission asetuksessa (EY) N:o 466/2001⁽²⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 563/2002⁽³⁾, vahvistetaan enimmäismäärät tietyille elintarvikkeissa oleville vieraille aineille. Enimmäismäärät on vahvistettu nitraateille, aflatoksiineille, okratoksiini A:lle, lyijylle, kadmiumille, elohopealle, 3-MCPD:lle ja dioksiineille.
- (2) Jotkin jäsenvaltiot ovat vahvistaneet tai aikovat vahvistaa enimmäismäärät hedelmämeijun ja erityisesti omenamehun sekä kiinteiden omenatuotteiden, kuten omenahillokkeen ja -soseen, sekä imeväisille ja pikkulapsille tarkoitettujen tämältyyppisten tuotteiden sisältämälle patuliinille. Kun otetaan huomioon jäsenvaltioiden erot ja niistä seurauksena oleva kilpailun vääristymisen riski, yhteisön toimenpiteet ovat välttämättömiä, jotta voidaan varmistaa markkinoiden yhtenäisyys ja noudattaa samalla suhteellisuusperiaatetta.
- (3) Patuliini on mykotoksiini, jota tuottavat useat sienilajit, *Penicillium*-, *Aspergillus*-, ja *Byssoschlamys*-lajit mukaan luettuina. Vaikka patuliinia voi esiintyä useissa homeissa hedelmissä, viljoissa ja muissa elintarvikkeissa, sitä esiintyy eniten omenatuotteissa.
- (4) Elintarvikealan tiedekomitea hyväksyi 8 päivänä maaliskuuta 2000 pitämässään kokouksessa patuliinin väliaikaisen siedettävän päiväsaannin enimmäismääräksi (provisional maximum tolerable daily intake, PMTDI-arvoksi) 0,4 µg/painokilo.
- (5) Vuonna 2001 tehtiin jäsenvaltioiden avusta komissiolle ja näiden yhteistyöstä elintarvikkeita koskevien kysymysten tieteellisessä tutkimisessa 25 päivänä helmikuuta 1993 annetun neuvoston direktiivin 93/5/ETY⁽⁴⁾ puitteissa erityisarviointi, jossa arvioitiin EU:n jäsenvaltioiden väestön ravinnosta saaman patuliinin määrää. Arvioinnin perusteella voidaan todeta, että keskimääräinen altistus näyttää olevan huomattavasti alle PMTDI-arvon, joka on 0,4 µg/painokilo. Kun otetaan huomioon kuluttajien erityisryhmät, erityisesti pikkulapset, ja varaudutaan pahimman mahdollisen tilanteen varalle, patuliinille altistuminen on merkittävämpää mutta jää silti alle PMTDI-arvon.
- (6) Asetusta (EY) N:o 466/2001 olisi tämän vuoksi muutettava vastaavasti.
- (7) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat elintarvikketjua ja eläinten terveyttä käsittelevän pysyvän komitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetus (EY) N:o 466/2001 seuraavasti:

1) Lisätään 5 artiklaan seuraava kohta:

"4. Komissio tarkastelee liitteessä I olevan 2 osan 2.3.1 ja 2.3.2 kohdassa vahvistettuja patuliinin enimmäismääriä 30 päivään kesäkuuta 2005 mennessä tavoitteena alentaa niitä, jotta otettaisiin huomioon tieteellisen ja teknisen tietämyksen edistyminen sekä menettelytapaohjeiden 'Code of practice for the prevention and reduction of patulin contamination in apple juice and apple juice ingredients in other beverages' (omenamehun ja muiden juomien omenamehuainesosien patuliinipitoisuuden ehkäiseminen ja vähentäminen) täytäntöönpano."

2) Muutetaan liite I tämän asetuksen liitteellä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä marraskuuta 2003.

⁽¹⁾ EYVL L 37, 13.2.1993, s. 1.⁽²⁾ EYVL L 77, 16.3.2001, s. 1.⁽³⁾ EYVL L 86, 3.4.2002, s. 5.⁽⁴⁾ EYVL L 52, 4.3.1993, s. 18.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 11 päivänä elokuuta 2003.

Komission puolesta

David BYRNE

Komission jäsen

LIITE

Lisätään liitteessä I olevaan 2 osaan (mykotoksiinit) seuraava 2.3 kohta:

"Tuote	Patuliini: enimmäismäärä (µg/kg tai ppb)	Näytteenottomenetelmä	Vertailumenetelmä
2.3 Patuliini			
2.3.1 — Hedelmätäysmehut, erityisesti omenamehu ja hedelmämehuainesosat muissa juomissa ⁽¹⁾ , hedelmänektari mukaan luettuna — Hedelmätäysmehutiiviste ⁽¹⁾ , valmistajan ohjeistaman ennalleen saattamisen jälkeen	50,0	Direktiivi 2003/78/EY	Direktiivi 2003/78/EY
2.3.2 Tislatut alkoholijuomat ⁽²⁾ , siideri sekä muut käymisen avulla valmistetut juomat, jotka on tehty omenoista tai jotka sisältävät omenamehua	50,0	Direktiivi 2003/78/EY	Direktiivi 2003/78/EY
2.3.3 Kiinteät omenatuotteet, myös omenahilloke ja -ose, jotka on tarkoitettu käytettäväksi sellaisenaan	25,0	Direktiivi 2003/78/EY	Direktiivi 2003/78/EY
2.3.4 — Imeväisille ja pikkulapsille ⁽³⁾ tarkoitettut käyttövalmiit omenamehut ja kiinteät omenatuotteet, myös omenahillokkeet ja -oseet; pakkausmerkinnöissä on tällöin oltava maininta, että tuotteet on tarkoitettu imeväisille ja pikkulapsille — Muu vauvanruoka ⁽⁵⁾	10,0 ⁽⁴⁾	Direktiivi 2003/78/EY	Direktiivi 2003/78/EY

⁽¹⁾ Hedelmätäysmehut, tiivisteistä valmistetut hedelmätäysmehut, hedelmätäysmehutiivisteet ja hedelmänektarit mukaan luettuina, sellaisina kuin ne on määritelty elintarvikkeena käytettävistä hedelmätäysmehuista ja tietyistä vastaavista valmisteista 20 päivänä joulukuuta 2001 annetun neuvoston direktiivin 2001/112/EY liitteissä 1 ja 2 (EYVL L 10, 12.1.2002, s. 58).

⁽²⁾ Tislatut alkoholijuomat, sellaisina kuin ne on määritelty tislattujen alkoholijuomien määritelmää, kuvausta ja esittelyä koskevista yleisistä säännöistä 29 päivänä toukokuuta 1989 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1576/89 (EYVL L 160, 12.6.1989, s. 1), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston 22 päivänä joulukuuta 1994 antamalla asetuksella (EY) N:o 3378/94 (EYVL L 366, 31.12.1994, s. 1), 1 artiklassa.

⁽³⁾ Imeväisten ja pikkulasten määritelmä on annettu äidinmaidonkorvikkeista ja vieroitusvalmisteista 14 päivänä toukokuuta 1991 annetun komission direktiivin 91/321/ETY (EYVL L 175, 4.7.1991, s. 35), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2003/14/EY (EUVL L 41, 14.2.2003, s. 37), 1 artiklassa ja imeväisille ja pikkulapsille tarkoitetuista viljapohjaisista valmisruoista ja muista lastenruoista 16 päivänä helmikuuta 1996 annetun komission direktiivin 96/5/EY, Euratom (EYVL L 49, 28.2.1996, s. 17), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2003/13/EY (EUVL L 41, 14.2.2003, s. 33), 1 artiklassa.

⁽⁴⁾ Analyysimenetelmä validoidaan kansainvälisessä yhteistestissä, joka tehdään ennen 1 päivää marraskuuta 2003 sen osoittamiseksi, että 10 µg/kg:n suuruinen patuliinimäärä voidaan määrittää luotettavasti. Mikäli 1 päivään marraskuuta 2003 mennessä ei ole saatu näyttöä siitä, että 10 µg/kg:n suuruinen patuliinimäärä voidaan määrittää luotettavasti, käytetään arvoa 25 µg/kg.

⁽⁵⁾ Vauvanruoka, sellaisena kuin se on määritelty imeväisille ja pikkulapsille tarkoitetuista viljapohjaisista valmisruoista ja muista lastenruoista 16 päivänä helmikuuta 1996 annetun komission direktiivin 96/5/EY, Euratom (EYVL L 49, 28.2.1996, s. 17), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2003/13/EY (EUVL L 41, 14.2.2003, s. 33), 1 artiklassa."

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1426/2003,
annettu 11 päivänä elokuuta 2003,
tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka
ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,
ottaa huomioon hedelmien ja vihannesten tuontijärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 21 päivänä joulukuuta 1994 annetun komission asetuksen (EY) N:o 3223/94 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1947/2002 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 4 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksessa (EY) N:o 3223/94 säädetään Uruguayn kierroksen monenvälisen kauppaneuvottelujen tulosten mukaisesti komission vahvistamista kolmansien maiden tuonnin kiinteiden arvojen perusteista liitteissä määriteltävien tuotteiden ja ajanjaksojen osalta.

- (2) Edellä mainittujen perusteiden mukaisesti tuonnin kiinteät arvot on vahvistettava tämän asetuksen liitteessä esitetyille tasolle,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 3223/94 4 artiklassa tarkoitetut tuonnin kiinteät arvot vahvistetaan liitteessä olevassa taulukossa merkityllä tavalla.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 12 päivänä elokuuta 2003.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 11 päivänä elokuuta 2003.

Komission puolesta
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Maatalouden pääjohtaja

⁽¹⁾ EYVL L 337, 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EYVL L 299, 1.11.2002, s. 17.

LIITE

tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 11 päivänä elokuuta 2003 annettuun komission asetukseen

(EUR/100 kg)

CN-koodi	Kolmannen maan koodi ⁽¹⁾	Tuonnin kiinteä arvo
0702 00 00	060	34,6
	999	34,6
0709 90 70	052	83,4
	999	83,4
0805 50 10	382	58,2
	388	54,1
	524	48,6
	528	58,7
	999	54,9
0806 10 10	052	114,4
	220	126,8
	400	181,4
	600	117,2
	999	135,0
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	039	65,0
	388	66,5
	400	78,9
	508	60,7
	512	75,9
	528	55,0
	720	99,2
	800	202,7
	804	87,9
	999	88,0
0808 20 50	052	100,7
	388	94,6
	512	116,3
	528	87,4
	800	122,9
	999	104,4
0809 30 10, 0809 30 90	052	93,0
	094	68,0
	999	80,5
0809 40 05	064	74,5
	066	66,4
	093	63,0
	094	66,4
	999	67,6

⁽¹⁾ Komission asetuksessa (EY) N:o 2020/2001 (EYVL L 273, 16.10.2001, s. 6) vahvistettu maanimikkeistö. Koodi "999" tarkoittaa "muuta alkuperää".

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1427/2003,
annettu 11 päivänä elokuuta 2003,
markkinointivuoden 2002—2003 puuvillan, josta siemeniä ei ole poistettu, tuen määrän vahvistamisesta annetun asetuksen (EY) N:o 1143/2003 oikaisemisesta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon Kreikan liittymisasiakirjan ja erityisesti sen puuvillaa koskevan pöytäkirjan nro 4, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna neuvoston asetuksella (EY) N:o 1050/2001 ⁽¹⁾,

ottaa huomioon puuvillan tuotantotuesta 22 päivänä toukokuuta 2001 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1051/2001 ⁽²⁾ ja erityisesti sen 2 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

Komission asetuksen (EY) N:o 1143/2003 ⁽³⁾ liitteestä löydettiin tarkistuksessa virhe, joka koskee Espanjalle maksettavan tuen määrää komission asetuksen (EY) N:o 2339/2002 ⁽⁴⁾ kattamana aikana. Tämän vuoksi on syytä tehdä tarvittava oikaisu,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Oikaistaan asetuksen (EY) N:o 1143/2003 liite seuraavasti:

Korvataan Espanjaa koskevassa sarakkeessa oleva 63,050 euron määrä, joka vastaa asetuksessa (EY) N:o 2339/2002 olevaa määrää, 62,942 euron määrällä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 11 päivänä elokuuta 2003.

Komission puolesta
Maatalouden pääosaston pääjohtaja
J. M. SILVA RODRÍGUEZ

⁽¹⁾ EYVL L 148, 1.6.2001, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 148, 1.6.2001, s. 3.

⁽³⁾ EUVL L 160, 28.6.2003, s. 41.

⁽⁴⁾ EYVL L 349, 24.12.2002, s. 33.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1428/2003,

annettu 11 päivänä elokuuta 2003,

tiettyjen nimitysten kirjaamisesta maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden maantieteellisten merkintöjen ja alkuperänimitysten suojasta annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 2081/92 säädettyyn ”Suojattujen alkuperänimitysten ja suojattujen maantieteellisten merkintöjen rekisteriin” annetun asetuksen (EY) N:o 2400/96 liitteen täydentämisestä — ”ΦΑΣΟΛΙΑ ΓΙΓΑΝΤΕΣ — ΕΛΕΦΑΝΤΕΣ ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ (Fasolia Gigantes — Elefantas Kastorias)”

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden maantieteellisten merkintöjen ja alkuperänimitysten suojasta 14 päivänä heinäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2081/92 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 806/2003 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 6 artiklan 3, 4 ja 5 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Kreikka toimitti komissiolle asetuksen (ETY) N:o 2081/92 5 artiklan mukaisesti maantieteellistä merkintää koskevan rekisteröintihakemuksen nimitykselle ”ΦΑΣΟΛΙΑ ΓΙΓΑΝΤΕΣ — ΕΛΕΦΑΝΤΕΣ ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ (Fasolia Gigantes — Elefantas Kastorias)”.
- (2) Mainitun asetuksen 6 artiklan 1 kohdan mukaisesti on todettu, että hakemus on asetuksen säännösten mukainen ja että siinä on kaikki sen 4 artiklassa edellytetyt tiedot.
- (3) Sen jälkeen, kun hakemuksen yhteenveto oli julkaistu asetuksen (ETY) N:o 2081/92 6 artiklan 2 kohdan mukaisesti, Kreikka pyysi kahta pientä muutosta selventääkseen 4.2 kohtaa (kuvaus) ja poistaakseen toteamuksen, jonka mukaan jakeluun käytetään hakijaryhmittymän ajoneuvoja. Hakemuksen korjattu yhteenveto esitetään liitteessä II.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 11 päivänä elokuuta 2003.

- (4) Tämän vuoksi kyseinen nimitys olisi lisättävä ”Suojattujen alkuperänimitysten ja suojattujen maantieteellisten merkintöjen rekisteriin”, ja sitä olisi näin ollen pidettävä suojattuna maantieteellisenä merkintänä koko yhteisössä.
- (5) Tämän asetuksen liite täydentää komission asetuksen (EY) N:o 2400/96 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1298/2003 ⁽⁴⁾, liitettä,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Täydennetään asetuksen (EY) N:o 2400/96 liitettä tämän asetuksen liitteessä olevalla nimityksellä, ja kirjataan tämä nimitys ”Suojattujen alkuperänimitysten ja suojattujen maantieteellisten merkintöjen rekisteriin” asetuksen (ETY) N:o 2081/92 6 artiklan 3 kohdassa säädettyä suojattuna maantieteellisenä merkintänä (SMM). Tavaraerittelyn pääkohdat esitetään liitteessä II. Ne korvaavat *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* ⁽⁵⁾ aiemmin julkaistun hakemuksen yhteenvedon.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 208, 24.7.1992, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 122, 16.5.2003, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 327, 18.12.1996, s. 11.

⁽⁴⁾ EUVL L 184, 23.7.2003, s. 3.

⁽⁵⁾ EYVL C 120, 23.5.2002, s. 5.

LITE I

PERUSTAMISSOPIMUKSEN LIITTEEN I IHMISRAVINNOKSI TARKOITETUT TUOTTEET

Hedelmät, vihannekset ja viljat

Vihannekset

KREIKKA

— "ΦΑΣΟΛΙΑ ΓΙΓΑΝΤΕΣ — ΕΛΕΦΑΝΤΕΣ ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ (Fasolia Gigantes — Elefantas Kastorias)" (SMM).

—

LIITE II

NEUVOSTON ASETUS (ETY) N:o 2081/92

REKISTERÖINTIHAKEMUS: 5 ARTIKLA

SAN () SMM (X)

Asiakirjan kansallinen numero: EL-04/00-5

1 Jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen

Nimi: Δ/νση Π.Α.Π — Φυτών Μεγάλης Καλλιέργειας
(Directorate for Field Crop Production and Exploitation)

Osoite: Μενάνδρου 22 — ΑΘΗΝΑ Τ.Κ 105 52
(Menandrou 22, GR-10552 Athens)

Puhelin: (30-210) 212 51 19 tai (30-210) 212 51 21

Faksi: (30-120) 524 51 95.

2 Hakijaryhmittymä

2.1 Nimi: "ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ ΑΕ" με διακριτικό τίτλο "ΑΓΡΟΚΑ ΣΑ"
(ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ ΑΕ (toiminimi ΑΓΡΟΚΑ ΣΑ))

2.2 Osoite: Οικισμός Λακκωμάτων — Δήμου Ορεστίδος Ν. Καστοριάς
(Lakkomata, Orestida, Prefecture of Kastoria)

2.3 Kokoonpano: Tuottaja/jalostaja (x) muu ().

Ryhmittymään (rekisteröintinumero 65/7.4.97) kuuluu 212 pavunviljelijää, jotka ovat sijoittautuneet Kastorian nomoksen kaikille viljelyalueille ja joiden hallussa on 65 prosenttia osakkeiden arvosta. Loput 35 prosenttia ovat entisen Lakkomatan kunnan, joka on nykyisin osa Orestidan kuntaa, osuutta. Yhtiö on perustettu presidentin asetuksen 410/95 (GG321) 2 artiklan nojalla.

3 Tuotelaji: luokka 1.6.

4 Tavaraerittely

(yhteenveto 4 artiklan 2 kohdan edellytyksistä).

4.1 **Nimi:** ΦΑΣΟΛΙΑ ΓΙΓΑΝΤΕΣ — ΕΛΕΦΑΝΤΕΣ ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ

(Fasolia Gigantes-Elefantes Kastorias).

4.2 **Kuvaus:** Pavut ovat yksivuotisia pitkä- ja ohutvartisia köynnöskasveja, joiden lehdet ovat kietoutuneet toisiinsa ja jotka voivat kasvaa yli 2-metrisiksi. Ne kuuluvat *Papilionaceae*-heimoon (vihannekset). *Phaseolus*-sukuun kuuluu 250 lajia. Kastorian nomoksessa kasvatettavat lajikkeet kuuluvat *Phaseolus coccineus (multiflorus)* -lajiin.

— Typeä sitovan *Bacterium radicola* -bakteerin symbioosi mehevien nystyrämäisten juurten kanssa mahdollistaa sen, että ilmakehän typen imeytyminen voi olla jopa 40 kg/ha.

— Varsi on ohut, taipuisa ja sylinterimäinen ja kiertyy jatkuvasti vasemmalta oikealle.

— Toisiinsa kietoutuneet lehdet koostuvat kolmesta lehdykästä.

— Kukissa on viisiosainen verhiö, viisiosainen valkoinen teriö, kymmenen hedelehteä ja emi. Kukut kasvavat suurina lehtihankaisina kukintoina kasvin koko pituudella.

— Elefantti-/jättipavut ovat ristipölytteisiä kasveja.

- Hedelmä on valkoinen munuaisen muotoinen palko. Koska pavut ovat suurikokoisia, ne kypsennetään uunissa tai käytetään muiden aineiden kanssa (öljy, sipuli, tomaatti, selleri, porkkana) muhennoksissa, jotka ovat omiaan lisäämään aterian ”välimerellistä luonnetta”.
- Papujen ravintoarvo on hyvin korkea, ne ovat erinomainen proteiinin, tärkkelyksen ja raudan lähde, ja niiden rasvapitoisuus on alhainen.

Elefantti-/jättipapujen on täytettävä laatuvaatimukset, jotka vahvistetaan maatalous- ja kauppaministerien 25.9.1987 tekemän yhteispäätöksen 37227 2, 3 ja 5 artiklassa (Kreikan tasavallan virallinen lehti 541/B/9.10.87).

Pakattujen tuotteiden on täytettävä vähintään seuraavat vaatimukset:

1. Papujen on oltava kokonaisia, kypsiä, tavanomaisen värisiä, sileitä, vailla hyönteisten tekemiä reikiä, vailla hyönteisiä ja vakavia tauteja; niistä ei saa näkyä laadun heikkenemisen eikä lämpötilan nousun aiheuttamia muutoksia.
2. Papujen on oltava puhdistettuja seulonnalla tai käsin lajittelemalla.
3. Pakkauksissa ei saa olla tämän päätöksen 3 artiklassa määritelyihin muihin luokkiin kuuluvia papuja.
4. Pakkausten on oltava lähes vailla vieraita aineita.
5. Papujen makroskooppisten ja aistinvaraisten ominaisuuksien on oltava kullekin luokalle tyypillisiä ja niiden on varmistettava tuotteiden säilyvyys ja käsittely *Codex Alimentariuksen* määrittelemiä hygieniavaatimuksia noudattaen.
6. Papujen kosteuspitoisuus ei voi olla yli 14 prosenttia.

Papujen luokittelu (3 artikla)

Pavut luokitellaan seuraavasti eri tyyppeihin ja luokkiin niiden muodon, 1 000 pavun painon tai sen perusteella, miten suuri osuus pavuista läpäisee sihdin, jonka reiät ovat määrätyn kokoisia:

- a) elefanttipapujen osalta 1 000 pavun painon on oltava vähintään 1 800 grammaa, tai 90 % pavuista ei saa läpäistä sihtiä, jonka pyöreät reiät ovat halkaisijaltaan 13 mm;
- b) jättipapujen osalta 1 000 pavun painon on oltava 1 200—1 800 grammaa, tai 90 % pavuista ei saa läpäistä sihtiä, jonka pyöreät reiät ovat halkaisijaltaan 12 mm.

Pakkaus ja esillepano (5 artikla)

Pakattuihin papuihin sovelletaan seuraavia sallittuja poikkeamia:

- a) enintään 2 prosenttia rikkoutuneita papuja, joiden osat ovat alle puolet kokonaista papua pienempiä;
- b) enintään 0,5 prosenttia kuivettuneita ja väriltään virheellisiä papuja;
- c) enintään 0,05 prosenttia vieraita aineita (maa-ainesta enintään 0,02 prosenttia).

4.3 Maantieteellinen alue

Pavunviljelyä harjoitetaan Kastorian nomoksessa Aliakmonas-joen ja sen sivujokien penkereillä sekä alueilla, joilla on toteutettu maanjako ja jotka on varustettu kasteluverkostoilla, joilla taataan viljelmien edellyttämä runsas vedensaanti. Papuja viljellään myös jonkin verran Kastoria-järven rannoilla.

Viljelyalueesta noin 900 hehtaaria on Kastorian elefantti-/jättipapujen viljelymaata. Viljelyalue sijaitsee 630—900 metriä merenpinnasta. Maaperä on tulvamaata, kevyttä, huokoista ja kokonaisuudessaan hieman hapanta.

Viljelyalueella vallitsee mannerilmasto ja kesät ovat viileitä korkean sijainnin sekä Kastoria-järven ja Aliakmonas-joen läheisyyden vuoksi. Järven läheisyyden vuoksi myös kevät ovat leutoja. Keskimäärin 600 mm:n vuotuinen sademäärä vastaa niin ikään tämän runsaasti vettä tarvitsevan kasvin vaatimuksia.

Tämä ”erikoinen” ilmasto, joka vaikuttaa osaltaan kyseisen tuotteen erinomaisuuteen, on kuitenkin suuressa määrin poikkeuksellinen. Koko alue sijaitsee laajalla, Vitsi-vuoren ja Grammos-vuorijonon suojaamalla ylätasangolla. Tuulet ovat tällä tasangolla aina heikkoja.

Viljelyalue koostuu seuraavista osista:

1. koko Ion Dragoumisin kunta
2. koko Makednan kunta
3. koko Agioi Anarguroin kunta
4. koko Korestian kunta
5. koko Kastorian kunta

6. koko Vitsion kunta
7. koko Aliakmonasin kunta
8. koko Agia Triadan kunta
9. osa Orestidan kuntaa

(eli entiset Argos Orestikon, Ammoudaran, Asproklisian, Dialekton, Kastanofiton, Lakkomatan, Melanthin ja Spilean kunnat)

10. osa Nestorin kuntaa (entinen Ptelean kunta)
11. osa Kastrakin kuntaa (entinen Dendrochorin kunta).

Viljelyalueet sijaitsevat vieri vieressä.

4.4 Alkuperätodisteet

Papu on alkujaan peräisin Etelä-Meksikosta ja Väli-Amerikasta. Radioaktiivisten hiilitutkimusten perusteella *Phaseolus coccineus (multiflorus)* -lajia viljeltiin alunperin Meksikossa noin vuonna 2000 eKr. Papu tuli todennäköisesti Eurooppaan 1500-luvun puolivälissä, ensin Englantiin ja Espanjaan ja sen jälkeen vuosisadan lopussa Kreikkaan. Ensimmäinen papuja viljeltiin alankojen kaupunkikeskuksissa, mutta niiden viljely levisi kasvin fyysisten ominaisuuksien vuoksi nopeasti kaukaisille yläköalueille. Näistä yksi on Kastorian nomos, jossa on ihanteellisen maaperän ja ilmaston sekä erinomaisten viljelytekniikoiden avulla pystytty tuottamaan lajikkeita ja saamaan aikaan tuote, joka valloittaa markkinoita. Kyseistä tuotetta on nimetty ”kansallisruuaksi”, koska se on kreikkalaisten kuluttajien suuresti suosima ja sillä on erityisasema heidän ruokavaliossaan.

Rajatulla alueella sijaitseva viljelyalue ja viljelyä koskevat tiedot rekisteröidään ja todistetaan oikeiksi seuraavien välineiden avulla:

- a) luonnonhaittakorvausjärjestelmä;
- b) maatilojen yhdenmety valvontajärjestelmä;
- c) kaukokartoitusohjelma.

Maatalouden pääosasto soveltaa näitä kaikkia yhteisön välineitä.

Nimetyt valtion virastot huolehtivat valvontamenettelyistä ja tuotteesta annettavista todistuksista alkuperänimityksiä ja maantieteellisiä merkintöjä koskevan voimassa olevan lainsäädännön perusteella.

Yksityiskohtainen valvonta pitää sisällään kyseisten virastojen tekemät kemialliset analyysit. Nämä virastot valvovat myös tuotteen merkintöjä, sillä ne vastaavat voimassa olevien kansallisten ja yhteisön säädösten mukaisten pakollisten merkintöjen totuudenmukaisuudesta (esim. erien numerointi, yhteisön symbolin mahdollinen käyttö jne.).

Kreikassa elefantti- ja jättipavut ovat ainoat kuivatut pavut, joiden paino on yli 1 200 grammaa/1 000 papua.

4.5 Viljelymenetelmä

4.5.1 Sadonkorjuu

Palkojen käsin tehtävä sadonkorjuu alkaa syyskuun alussa ja kestää enintään kolme kuukautta. Kasvista saatava sato voidaan korjata jopa kolme kertaa, koska palot kypsyvät asteittain kasvin tyvestä alkaen. Palot levitetään alustoille kuivattaviksi luonnollisesti auringossa, kunnes siemenet irtoavat niistä vaivatta, kun niitä hakataan taipuisilla kepeillä.

4.5.2 Säilytys

Erotetut siemenet levitetään tarpeen mukaan kuivumaan aurinkoon kunnes saavutetaan haluttu, noin 12 prosentin kosteuspitoisuus. Tämän jälkeen ne lajitellaan käsin vieraiden aineiden, rikkoutuneiden ja vahingoittuneiden siementen ja muihin lajikkeisiin kuuluvien siementen poistamiseksi, säkitetään ja varastoidaan hygieenisissä oloissa, jolloin niiden säilyvyys ei ole millään tavoin uhattuna.

4.5.3 Kauppakunnostus ja toimitus

Uudella Agrotiki Kastoriasin luokitus- ja pakkausasemalla käytetään uudenaikaisimpia laitteita ja menetteilyjä, joilla taataan tuotteen ensiluokkaisuus.

Puolen ja yhden kilon polypropyleenisäkit täytetään koneellisesti ja pakataan sen jälkeen 10—20 kilon laatikoihin.

Koko menettelyyn sovelletaan elektronista valvontaa ja siinä käytetään automaattisia mittauslaitteita.

Luokittelu käsittää sementin automaattisen erottelun kolmeen kokoluokkaan siten kuin suojattua maantieteellistä merkintää koskevassa hakemuksessa esitetään, kun ensin on varmistettu lajikkeen aitous ja suoritettu puhdistus ja desinfiointi käyttäen hellävaraisia menetteilyjä (fyysinen erottelu / ECOGEN-järjestelmä).

Tuote toimitetaan suoraan elintarvikeliikkeisiin.

Välittömiä tavoitteita ovat tuotteen liiketaloudellinen suojeleminen, kuluttajansuoja ja pääsy ulkomaiden markkinoille, joka on mahdollista ainoastaan, jos tuotteelle myönnetään suojattu maantieteellinen merkintä.

4.6 Yhteys maantieteelliseen alkuperään:

Alueen maaperä ja ilmasto ovat määrävässä asemassa poikkeuksellisten Kastorian elefantti-/jättipapujen tuotannossa. Keskkikarkea, lievästi hapan ja erinomaisen huokoinen maaperä ja alueen "välimerellinen mannerilmasto" ovat tekijöitä, jotka suosivat kyseisen alueen asukkaiden ruokavalioon jo 300 vuoden ajan kuuluneiden papujen tuotantoa.

Käytettävä viljelytekniikka on kulkenut perintönä sukupolvelta toiselle. Näin laadukkaan tuotteen viljely ei riipu välineistä vaan pitkäaikaisesta kokemuksesta, jota "silmiään ja käsiään" käyttävät viljelijät soveltavat käytännössä.

Pavunviljely on olennainen osa kyseisen alueen taloutta, perinteitä, tapoja ja juhlia:

- Lakkomatan vuotuiset papumarkkinat,
- papuateria tarjotaan vieraille, jotka osallistuvat makedonialaisen vapaustaistelijan Pavlos Melasin kuoleman vuosijuhlaan, joka järjestetään hänen mukaansa nimetyllä paikkakunnalla,
- eri paikkakunnilla järjestetään sadonkorjuuaikaan papujuhlia, joihin liittyy paikallisia kulttuuri- ja kansanperinnetapahtumia.

Lisäksi järjestetään tapahtumia, joissa kerrotaan tuotteen historiallisesta ja sosiaalisesta merkityksestä alueen asukkaille.

4.7 Tarkastuslaitos

Nimi: Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Καστοριάς
Δ/νση Γεωργίας 521 00 — ΚΑΣΤΟΡΙΑ
Διοικητήριο
(Agriculture Directorate Prefectural Administration of Kastoria).

Osoite: 521 00 — ΚΑΣΤΟΡΙΑ
Διοικητήριο
(GR-52100 Kastoria)

4.8 Pakkausmerkinnät

Tuotteen pakkauksessa on oltava maininta Fasolia Gigantes-Elefantes Kastorias PGI ja presidentin asetuksen 81/93 4 artiklan 7 kohdassa vaaditut merkinnät.

4.9 Kansalliset vaatimukset

Sovelletaan SAN:n ja SMM:n tuotantomenetelmiä koskevia presidentin asetuksen 81/93 yleisiä säännöksiä.

EY N:o G/EL/00123/2000.04.05

Täydellisen asiakirjan vastaanottopäivä: 14.12.2000.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1429/2003,**annettu 11 päivänä elokuuta 2003,****neuvoston asetuksen (ETY) N:o 386/90 yksityiskohtaisista soveltamissäännöistä tukea saavien maataloustuotteiden viennin yhteydessä tehtävien fyysisten tarkastusten osalta annetun asetuksen (EY) N:o 2090/2002 muuttamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon tukea tai muita taloudellisia suorituksia saavien maataloustuotteiden viennin yhteydessä suoritettavasta valvonnasta 12 päivänä helmikuuta 1990 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 386/90 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 163/94 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 6 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Komission asetuksen (EY) N:o 2090/2002 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 444/2003 ⁽⁴⁾, 10 artiklassa säädetään vaihtamista koskevan tarkastuksen tekemisestä silloin, kun vienti-ilmoituksen hyväksyy muu vientitullitoimipaikka kuin poistumistullitoimipaikka tai toimipaikka, johon T5-valvontakappale toimitetaan.
- (2) Sen varmistamiseksi, että käytännöt ovat samat poistumistullitoimipaikoissa ja toimipaikoissa, joihin T5-valvontakappale toimitetaan, ja tukien myöntämisen edellytyksenä olevaan kyseisten tavaroiden samanlaisuuden varmistamiseen liittyvien epäilyjen poistamiseksi on tarpeen säätää erityisestä vaihtamista koskevasta tarkastuksesta, jos näissä tullitoimipaikoissa on todettu, että lähtiessä laitetut sinetit on poistettu ilman tullin valvontaa tai ne on rikottu tai vapautusta sinetöinnistä ei ole myönnetty. Koska näissä tapauksissa on selvästi aiheutta epäillä vaihtamista, erityiset vaihtamista koskevat tarkastukset on tehtävä tavallista huolellisemmin, ja tavaroille voidaan tarvittaessa tehdä fyysinen tarkastus.
- (3) Sen varmistamiseksi, että vietäville tavaroille tehdään riittävä määrä vaihtamista koskevia tarkastuksia, on syytä säätää, että erityiset vaihtamista koskevat tarkastukset, jotka tehdään jos sinetit on poistettu ilman tullin valvontaa tai ne on rikottu tai vapautusta sinetöinnistä ei ole myönnetty, otetaan huomioon vain tiettyyn määrään asti vaihtamista koskevien tarkastusten vähimmäismäärää laskettaessa.
- (4) Vaihtamista koskevien tarkastusten tekemisen seurannan parantamiseksi on syytä säätää, että kyseisten tullitoimipaikkojen on annettava milloin tahansa tiedot niiden erityisten vaihtamista koskevien tarkastusten, jotka tehdään jos sinetit on poistettu ilman tullin valvontaa tai ne on rikottu tai vapautusta sinetöinnistä ei ole myönnetty, lukumäärästä, ja että kaikista vaihtamista koskevista tarkastuksista laaditaan selvitys, josta käy ilmi tehdyt tarkastukset.

(5) Näin ollen on syytä muuttaa asetus (EY) N:o 2090/2002.

(6) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat asianomaisten hallintokomiteoiden lausuntojen mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetuksen (EY) N:o 2090/2002 10 artikla seuraavasti:

1) Korvataan 2 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”Jos vientitullitoimipaikka ei ole sinetöinyt kuljetusvälinettä tai kolia, vaihtamista koskevat tarkastukset tehdään mahdollisimman pitkälle riskianalyysejä soveltaen, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 2 a kohdan säännösten ja muihin säännöksiin perustuvien valvontatoimenpiteiden soveltamista.”.

2) Lisätään 2 a kohta seuraavasti:

”2 a. Jos poistumistullitoimipaikassa tai toimipaikassa, johon T5-valvontakappale toimitetaan, todetaan, että lähtiessä laitetut sinetit on poistettu ilman tullin valvontaa tai ne on rikottu tai vapautusta sinetöinnistä ei ole myönnetty asetuksen (ETY) N:o 2454/93 357 artiklan 4 kohdan mukaisesti, tehdään erityinen vaihtamista koskeva tarkastus.

Edellisen alakohdan mukaisesti tehtyjen vaihtamista koskevien tarkastusten määrästä otetaan huomioon 50 prosenttia laskettaessa niiden vaihtamista koskevien tarkastusten lukumäärää, jotka on tehtävä 2 kohdan toisen alakohdan mukaisesti.”.

3) Korvataan 4 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”Edellä 2 kohdassa tarkoitettu vaihtamista koskeva tarkastus tehdään todentamalla silmämääräisesti, että tavara ja sitä vientitullitoimipaikasta poistumistullitoimipaikkaan tai toimipaikkaan, johon T5-valvontakappale toimitetaan, seurannut asiakirja ovat yhdenmukaiset.”.

4) Lisätään 4 a kohta seuraavasti:

”4 a. Jos tehdään 2 a kohdassa tarkoitettu vaihtamista koskeva tarkastus, poistumistullitoimipaikka tai toimipaikka, johon T5-valvontakappale toimitetaan, päättää riskianalyyysin perusteella, riittääkö 4 kohdassa tarkoitettu silmämääräinen todentaminen vai onko tehtävä fyysinen tarkastus 5 artiklan 1 ja 4 kohdan mukaisesti.”.

⁽¹⁾ EYVL L 42, 16.2.1990, s. 6.⁽²⁾ EYVL L 24, 29.1.1994, s. 2.⁽³⁾ EYVL L 322, 27.11.2002, s. 4.⁽⁴⁾ EUVL L 67, 12.3.2003, s. 3.

5) Korvataan 5 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”Jokaisen poistumistullitoimipaikan tai toimipaikan, johon T5-valvontakappale toimitetaan, on toteutettava toimenpiteet, joilla saadaan selville milloin tahansa:

- a) 2 kohdassa tarkoitettussa vaihtamista koskevassa tarkastuksessa huomioon otettujen vienti-ilmoitusten määrä;
- b) 2 kohdassa tarkoitettujen tehtyjen vaihtamista koskevien tarkastusten määrä;
- c) 2 a kohdassa tarkoitettujen tehtyjen vaihtamista koskevien tarkastusten määrä.”

6) Lisätään 5 a kohta seuraavasti:

”5 a. Toimivaltaisen viranomaisen, joka on tehnyt 2 ja 2 a kohdassa tarkoitettuja vaihtamista koskevia tarkastuksia, on laadittava kaikista näistä tarkastuksista selvitys, jonka avulla tehtyjä tarkastuksia voidaan seurata ja josta näkyy päivämäärä ja viranomaisen nimi.

Selvitys on arkistoitava poistumistullitoimipaikkaan tai toimipaikkaan, johon T5-valvontakappale toimitetaan, vientivuotta seuraavien kolmen vuoden ajaksi siten, että sitä voidaan helposti tutkia.”

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2004 mainittuna päivänä tai sen jälkeen hyväksytyjen vienti-ilmoitusten osalta.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 11 päivänä elokuuta 2003.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1430/2003,
annettu 11 päivänä elokuuta 2003,**

B-maksun enimmäismäärän tarkistamisesta ja B-juurikkaan vähimmäishinnan muuttamisesta sokerialalla markkinointivuodeksi 2003/2004

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen

ottaa huomioon sokerialan yhteisestä markkinajärjestelystä 19 päivänä kesäkuuta 2001 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1260/2001⁽¹⁾, sellaisena kuin se on muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 680/2002⁽²⁾, ja erityisesti sen 15 artiklan 8 kohdan toisen ja kolmannen luetelmakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (EY) N:o 1260/2001 15 artiklan 3 ja 4 kohdassa säädetään, että tappiot, jotka syntyvät sitoumuksista viedä yhteisösokerin ylijäämät, katetaan tiettyjä enimmäismääriä noudattaen A- ja B-sokerin, A- ja B-isoglukoosin sekä A- ja B-inuliinisiirapin tuotannosta kannetuilla tuotantomaksuilla.
- (2) Asetuksen (EY) N:o 1260/2001 15 artiklan 5 kohdassa säädetään, että jos kuluvan markkinointivuoden arvioituja kokonaistappioita ei todennäköisesti voida kattaa tuloilla, joita odotetaan saatavan sekä perustuotantomaksusta, jonka enimmäistaso on 2 prosenttia kyseessä olevalle markkinointivuodelle vahvistetusta valkoisen sokerin interventiohinnasta, että B-maksusta, jonka enimmäistaso on 30 prosenttia kyseessä olevalle markkinointivuodelle vahvistetusta valkoisen sokerin interventiohinnasta, B-maksun suurin prosentuaalinen määrä tarkistetaan tarvittaessa tämän kokonaistappion kattamiseksi, mutta se ei kuitenkaan saa olla yli 37,5 prosenttia.
- (3) Tällä hetkellä käytettävissä olevien alustavien tietojen mukaan markkinointivuonna 2003/2004 kannettavista maksuista saatavat tulot ennen tarkistusta saattavat olla pienemmät kuin määrä, joka saadaan kertomalla vietävä ylijäämä keskimääräisellä tappiolla. Näin ollen on

tarpeen korottaa mainitaksi markkinointivuodeksi B-maksun enimmäismäärä 37,5 prosenttiin valkoisen sokerin interventiohinnasta.

- (4) Asetuksen (EY) N:o 1260/2001 4 artiklan 1 kohdan b alakohdassa vahvistetaan B-juurikkaan vähimmäishinnaksi 32,42 euroa tonnilta, sanotun kuitenkin rajoittamatta kyseisen asetuksen 15 artiklan 5 kohdan soveltamista, jossa säädetään, että jos B-maksun enimmäismäärää tarkistetaan, B-juurikkaan hintaa muutetaan vastaavasti.
- (5) Tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat sokerin hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Korotetaan asetuksen (EY) N:o 1260/2001 15 artiklan 4 kohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa tarkoitettu B-maksun enimmäismäärä markkinointivuodeksi 2003/2004 37,5 prosenttiin valkoisen sokerin interventiohinnasta.

2 artikla

Muutetaan asetuksen (EY) N:o 1260/2001 4 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettu B-juurikkaan vähimmäishinta markkinointivuonna 2003/2004 mainitun asetuksen 15 artiklan 5 kohdan mukaisesti 28,84 euroon tonnilta.

3 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 11 päivänä elokuuta 2003.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 178, 30.6.2001, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 104, 20.4.2002, s. 26.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1431/2003,
annettu 11 päivänä elokuuta 2003,
asetuksen (EY) N:o 1501/95 muuttamisesta vilja-alan tuotteiden vientituen maksuehtojen osalta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1104/2003⁽²⁾, ja erityisesti sen 13 artiklan 11 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Maataloustuotteiden vientitukijärjestelmän soveltamista koskevista yhteisistä yksityiskohtaisista säännöistä 15 päivänä huhtikuuta 1999 annetun komission asetuksen (EY) N:o 800/1999⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 444/2003⁽⁴⁾, 3 artiklan toisessa luettelukohdassa säädetään, että oikeus tukeen syntyy tuotaessa tuotteet määrättyyn kolmanteen maahan, kun kyseiseen kolmanteen maahan sovelletaan eriytettyä tukea. Mainitun asetuksen 14—16 artiklassa täsmennetään eriytetyn tuen tapauksessa sovellettavat tuen maksamisen edellytykset, erityisesti asiakirjat, jotka on esitettävä tavaroiden määräraikkaan saapumisen todistamiseksi.
- (2) Tapauksissa, joissa vientituki on eriytetty, asetuksen (EY) N:o 800/1999 18 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetään, että osa erityisesti alimman tuen määrän perusteella laskettavasta tuesta maksetaan viejän hakemuksesta välittömästi, kun todiste tuotteen poistumisesta yhteisön tullialueelta on esitetty.
- (3) Neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 tietyistä yksityiskohtaisista soveltamissäännöistä, vientitukien myöntämisestä ja häiriötilanteessa toteutettavista toimenpiteistä vilja-alalla 29 päivänä kesäkuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1501/95⁽⁵⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1163/2002⁽⁶⁾, 13 a artiklassa säädetään asetuksen (EY) N:o 800/1999 säännöksistä poikkeamisista, jotka johtuvat Bulgarian, Tšekin, Viron, Latvian, Liettuan, Unkarin, Puolan, Romanian, Slovenian ja Slovakian kanssa tehdyistä kauppasopimuksista, joissa määrätään vientitukien lakkauttamisesta näiden määräraikkojen osalta.
- (4) Komission asetuksella (EY) N:o 934/2003⁽⁷⁾ avataan tarjouskilpailu, joka koskee tavallisen vehnän vientitukea viennin suuntautuessa kaikkiin kolmansiin maihin

lukuun ottamatta yhteisöön 1 päivänä toukokuuta 2004 liittymistä varten ehdokkaina olevaa kymmentä maata sekä Bulgariaa ja Romaniaa, mikä johtaa tuen eriyttämiseen määräraikan mukaan. Näitä määräraikkoja ei myöskään oteta huomioon vahvistettaessa vientitukea määräajoin. Koska Kyproksen ja Maltaan kanssa ei ole tehty kauppasopimusta, minkä vuoksi nämä maat eivät kuulu asetuksen (EY) N:o 1501/95 13 a artiklassa tarkoitettuihin määräraikkoihin, kyseisessä artiklassa säädettyä määräraikkaan saapumisen todistetta ja ennakon määrän laskemista koskevaa poikkeusta ei sovelleta asetuksella (EY) N:o 934/2003 avattuun tarjouskilpailuun eikä vientitukien määräajoin tapahtuvaan vahvistamiseen.

- (5) Saatavilla olevien tilastotietojen perusteella näyttää siltä, että yhteisöstä ei viedä viljatuotteita Kyprokseen ja Maltaan. Jottei suurinta osaa yhteisön viennistä haitattaisi vaatimalla määräraikkaan saapumisen todistamista, on tarpeen ulottaa asetuksen (EY) N:o 1501/95 13 a artiklassa säädetty poikkeukset koskemaan tapauksia, joissa tukea ei ole vahvistettu näiden kahden määräraikan osalta.
- (6) Tämän vuoksi asetus (EY) N:o 1501/95 on syytä muuttaa.
- (7) Tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Lisätään asetuksen (EY) N:o 1501/95 13 a artiklan 3 kohta seuraavasti:

”3. Edellä 1 ja 2 kohdassa säädettyjä poikkeuksia sovelletaan myös tapauksiin, joissa asetuksen (ETY) N:o 1766/92 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden Kyprokseen ja Maltaan suuntautuvalle viennille ei ole vahvistettu vientitukea.”

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

⁽¹⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EUVL L 158, 27.6.2003, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 102, 17.4.1999, s. 11.

⁽⁴⁾ EUVL L 67, 12.3.2003, s. 3.

⁽⁵⁾ EYVL L 147, 30.6.1995, s. 7.

⁽⁶⁾ EYVL L 170, 29.6.2002, s. 46.

⁽⁷⁾ EUVL L 133, 29.5.2003, s. 42.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 11 päivänä elokuuta 2003.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1432/2003,**annettu 11 päivänä elokuuta 2003,****neuvoston asetuksen (EY) N:o 2200/96 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä tuottajaorganisaatioiden hyväksynnän ja tuottajaryhmittymien esihyväksynnän osalta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon hedelmä- ja vihannesalan yhteisestä markkinajärjestelystä 28 päivänä lokakuuta 1996 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2200/96 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 47/2003 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 11 artiklan 2 kohdan a alakohdan ja 48 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Viime vuosina saadun kokemuksen perusteella vaikuttaa tarpeelliselta tehdä muutoksia neuvoston asetuksen (EY) N:o 2200/96 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä tuottajaorganisaatioiden hyväksymisen osalta 3 päivänä maaliskuuta 1997 annetun komission asetuksen (EY) N:o 412/97 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 43/2003 ⁽⁴⁾, ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2200/96 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä tuottajaryhmittymien esihyväksynnän osalta 14 päivänä maaliskuuta 1997 annetun komission asetuksen (EY) N:o 478/97 ⁽⁵⁾, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 243/1999 ⁽⁶⁾, säännöksiin.
- (2) Selkeyden ja järkevyyden vuoksi näiden asetusten säännökset ja niihin tehtävät muutokset olisi koottava yhteen nämä asetukset korvaavaan asetukseen.
- (3) Tämän vuoksi asetukset (EY) N:o 412/97 ja (EY) N:o 478/97 olisi kumottava.
- (4) Asetuksen (EY) N:o 2200/96 11 artiklan 1 kohdan a alakohdassa ja 3 kohdassa säädetään erilaisista tuottajaorganisaatioluokista. Kaikkien tuottajaorganisaatioiden, joille haetaan hyväksyntää, on pääsääntöisesti kuuluttava johonkin säädetystä luokista. On kuitenkin säädettävä mahdollisuudesta, että jokin tuottajaorganisaatio hyväksytään tiettyjen tuoteluokkien osalta yhteen tai useampaan näistä luokista.
- (5) On tarpeen määrittää tuottajien vähimmäismäärä ja kaupan pidettävissä olevan tuotannon vähimmäismäärä. Jäsenvaltioille on annettava lupa vahvistaa tässä asetuksessa säädettyjä tiukempia vähimmäisedellytyksiä.
- (6) Yhteisen markkinajärjestelyn tavoitteisiin pyrkimiseksi ja sen takaamiseksi, että tuottajaorganisaatioiden toimet ovat kestäviä ja tehokkaita, tuottajaorganisaatioiden tilanteen on tarpeen olla mahdollisimman vakaa. Tästä syystä olisi säädettävä tuottajaorganisaatioon kuulumisen vähimmäisajasta etenkä asetuksen (EY) N:o 2200/96 15 artiklassa säädetyn toimintaohjelman toteuttamiseen liittyvien velvoitteiden osalta. Jäsenvaltioille olisi jätettävä mahdollisuus vahvistaa jäsenyydestä luopumista koskevan ennakoilmoituksen määräajat ja jäsenyydestä luopumisen voimaantulopäivät.
- (7) Tuottajaorganisaatio ei ehkä pysty suoraan hoitamaan kaikkia tehtäviään tehokkaasti. Jäsenvaltioille olisi annettava lupa vahvistaa tarvittavat säännöt.
- (8) Tuottajaorganisaation pääasiallisen ja olennaisen toiminnan on liityttävä sen jäsenten tuotantoon. Tuottajaorganisaatioille on kuitenkin sallittava tiettyssä määrin toisenlaistakin kaupallista tai muuta toimintaa. Yhteistyötä tuottajaorganisaatioiden välillä olisi kannustettava sallimalla, että yksinomaan toiselta hyväksytyiltä tuottajajärjestöltä ostettujen hedelmien ja vihannesten kaupan pitämistä ei oteta huomioon päätoimintaa eikä muuta toimintaa laskettaessa.
- (9) Tuottajaorganisaatiot voivat olla osallisina tytäryrityksissä, jotka kasvattavat niiden jäsenten tuotannon lisäarvoa. Tässä tapauksessa olisi vahvistettava säännöt kaupan pidetyn tuotannon arvon laskemisesta.
- (10) Tuottajaorganisaatioiden jäsenten tilat voivat tuotetyypistä, niiden tuotannosta ja kaupan pitämisestä riippuen sijaita muussa jäsenvaltiossa kuin siinä, jossa tuottajajärjestön kotipaikka on.
- (11) Tarjonnan keskittymisen kannustamiseksi yhteisössä olisi täsmennettävä tuottajaorganisaatioiden tehtävät ja niiden hyväksymisen vähimmäisperusteet ja annettava joitakin ylikansallisia organisaatioita koskevia sääntöjä.
- (12) Tarjonnan keskittymisen helpottamiseksi olisi kannustettava olemassa olevia tuottajaorganisaatioita liittymään yhteen uusien organisaatioiden luomiseksi ja vahvistettava yhteenliittymistä syntyneiden organisaatioiden toimintaohjelmia koskevat säännöt.

⁽¹⁾ EYVL L 297, 21.11.1996, s. 1.⁽²⁾ EYVL L 7, 11.1.2003, s. 64.⁽³⁾ EYVL L 62, 4.3.1997, s. 16.⁽⁴⁾ EYVL L 7, 11.1.2003, s. 25.⁽⁵⁾ EYVL L 75, 15.3.1997, s. 4.⁽⁶⁾ EYVL L 27, 2.2.1999, s. 8.

- (13) Unohtamatta periaatteita, joiden mukaan tuottajaorganisaatiot perustetaan tuottajien aloitteesta ja tuottajat valvovat niitä, jäsenvaltioiden olisi annettava vahvistaa edellytykset, joiden täytyessä muut luonnolliset henkilöt tai oikeushenkilöt hyväksytään tuottajaorganisaation jäseniksi.
- (14) Sen varmistamiseksi, että tuottajaorganisaatiot todellakin edustavat vähimmäismäärää tuottajia, vaikuttaa siltä, että jäsenvaltioiden on toteutettava toimenpiteitä, joilla estetään tilanteita, joissa jäsenten vähemmistöllä, jolla on mahdollisesti tuottajaorganisaation suurin tuotantomäärä, on liian hallitseva asema organisaation hallinnossa ja toiminnassa.
- (15) Asetuksen (EY) N:o 2200/96 14 artiklassa säädetään mahdollisuudesta soveltaa esihyväksyntää vastaavaa siirtymäaikaa, jotta uudet tai sellaiset tuottajaryhmittymät, joita ei ole hyväksytty asetuksen (EY) N:o 2200/96 mukaisesti, pystyvät täyttämään asetuksen (EY) N:o 2200/96 11 artiklassa vahvistetut hyväksymisedellytykset. Eri jäsenvaltioiden erilaisten tuotanto- ja kaupan pitämisedellytysten huomioon ottamiseksi jäsenvaltioiden olisi tästä syystä vahvistettava edellytykset esihyväksynnän myöntämiseksi suunnitelman esittävälle tuottajaryhmittymälle.
- (16) Vakaiden ja yhteisen markkinajärjestelyn tavoitteiden toteutumiseen kestäväällä tavalla vaikuttamaan pystyvien tuottajaorganisaatioiden luomisen edistämiseksi esihyväksyntä pitäisi myöntää ainoastaan tuottajaryhmittymille, jotka voivat osoittaa valmiutensa täyttää kaikki asetuksen (EY) N:o 2200/96 11 artiklan edellytykset määritetyssä ajassa.
- (17) Jotta tuottajaryhmittymät voivat esittää hyväksyntää koskevan suunnitelman asetuksen (EY) N:o 2200/96 14 artiklan mukaisesti, olisi täsmennettävä tiedot, jotka tuottajaryhmittymien on annettava suunnitelmassa.
- (18) Jotta tuottajaryhmittymät voisivat paremmin täyttää hyväksymisedellytykset, on tarpeen antaa lupa hyväksymissuunnitelmien muuttamiseen. Tätä varten olisi säädettävä, että jäsenvaltiot voivat pyytää tuottajaryhmittymiltä oikaisu-toimenpiteitä suunnitelman toteuttamisen varmistamiseksi.
- (19) Tuottajaryhmittymä voi täyttää asetuksen (EY) N:o 2200/96 11 artiklassa vahvistetut edellytykset ennen hyväksymissuunnitelman päättämistä. Olisi annettava säännökset, joiden perusteella tällaiset ryhmittymät voivat esittää hyväksymishakemuksen mainitun asetuksen mukaisesti. Johdonmukaisuuden vuoksi hyväksynnän myöntämisen tuottajaryhmittymälle on merkittävä sen hyväksymissuunnitelman päättämistä.
- (20) Jotta esihyväksytyille tuottajaryhmittymille voitaisiin antaa mahdollisuus panna täytäntöön toimintaohjelma neuvoston asetuksen (EY) N:o 2200/96 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä toimintaohjelmien, toimintarahastojen ja yhteisön taloudellisen tuen osalta 11 päivänä elokuuta 2003 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1433/2003⁽¹⁾ mukaisesti heti hyväksynnän saamisen jälkeen, olisi säädettävä, että nämä ryhmittymät voivat esittää toimintaohjelmaluonnoksen hyväksymishakemuksen esittämisen yhteydessä.
- (21) Yhteisen markkinajärjestelyn moitteettoman hallinnon varmistamiseksi jäsenvaltioiden olisi annettava komissiolle säännöllisesti tiedot esihyväksyntien myöntämisestä.
- (22) Valvonta- ja seuraamusjärjestelmää olisi sen tehostamiseksi selkiytettävä samoin kuin sitä, mitä seuraa, jos tuottajaorganisaation hyväksyntä päätetään peruuttaa tai sitä ei myönnetä.
- (23) Asetuksen (EY) N:o 412/97 tuottajien vähimmäismäärää ja kaupan pidetyn tuotannon vähimmäismäärää koskevia säännöksiä olisi edelleen sovellettava 31 päivään joulukuuta 2003 asti, jotta jäsenvaltioilla on riittävästi aikaa vahvistaa uudet säännökset.
- (24) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat hedelmien ja vihannesten hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla

Soveltamisala

Tässä asetuksessa vahvistetaan asetuksen (EY) N:o 2200/96 soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt tuottajaorganisaatioiden mainitun asetuksen 11 artiklan mukaisen hyväksynnän ja tuottajaryhmittymien mainitun asetuksen 14 artiklan mukaisen esihyväksynnän osalta.

2 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

- a) 'tuottajalla' luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka tuottajaorganisaation jäsenenä toimittaa tuotantonsa organisaatiolle sen kaupan pitämiseksi asetuksessa (EY) N:o 2200/96 säädetyin edellytyksin;

⁽¹⁾ Ks. tämän virallisen lehden sivu 25.

- b) 'kaupan pidetyn tuotannon arvolla' kaupan pidetyn tuotannon arvoa, sellaisena kuin se määritellään asetuksen (EY) N:o 1433/2003 3 artiklassa;
- c) 'kaupan pidettävissä olevan tuotannon arvolla' kaupan pidetyn tuotannon arvoa;
- d) 'tuottajaryhmittymällä' organisaatiota, joka on esittänyt hyväksymishakemuksen ja jolle on myönnetty asetuksen (EY) N:o 2200/96 14 artiklan mukainen esihyväksyntä;
- e) 'tytäryrityksellä' yritystä, jossa on osallisena yksi tai useampi tuottajaorganisaatio tai niiden liitto ja joka kasvattavat niiden jäsenten tuotannon lisäarvoa;
- f) 'tuottajaorganisaatioiden liitolla' asetuksen (EY) N:o 2200/96 16 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja liittoja;
- g) 'ylikansallisella tuottajaorganisaatiolla' organisaatiota, johon kuuluvista tiloista vähintään yksi sijaitsee eri jäsenvaltiossa kuin siinä, jossa tuottajaorganisaation kotipaikka on;
- h) 'ylikansallisella tuottajaorganisaatioiden liitolla' tuottajaorganisaatioiden liittoa, johon kuuluvista organisaatioista vähintään yksi sijaitsee eri jäsenvaltiossa kuin siinä, jossa liiton kotipaikka on.

II LUKU

TUOTTAJAORGANISAATIOT

3 artikla

Tuottajaorganisaatioluokat

1. Tuottajaorganisaatiot voidaan niiden omasta pyynnöstä hyväksyä asetuksen (EY) N:o 2200/96 11 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii—vii alakohdassa tarkoitettujen yhden tai useamman tuoteluokan osalta.

Asetuksen (EY) N:o 2200/96 11 artiklan 1 kohdan a alakohdan i alakohdassa tarkoitetuissa tuoteluokissa hyväksyntä voidaan myöntää vain yhden mainitun luokan osalta.

2. Jäsenvaltioiden on määritettävä menettelyt, joita noudatetaan asetuksen (EY) N:o 2200/96 11 artiklan mukaisessa yhtä tai useaa luokkaa koskevassa tuottajaorganisaatioiden hyväksymisessä.

4 artikla

Tuottajaorganisaatioiden vähimmäiskoko

1. Asetuksen (EY) N:o 2200/96 11 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettuksi tuottajien vähimmäismääräksi vahvistetaan viisi tuottajaa luokkaa kohti.

Asetuksen (EY) N:o 2200/96 11 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettuksi kaupan pidettävissä olevan tuotannon vähimmäismääräksi vahvistetaan 100 000 euroa.

2. Jäsenvaltiot voivat vahvistaa tuottajien vähimmäismäärän ja kaupan pidettävissä olevan tuotannon vähimmäismäärän 1 kohdassa säädettyä korkeammiksi.

Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle.

3. Jos tuottajaorganisaatio muodostuu kokonaan tai osittain jäsenistä, jotka ovat yksinomaan tuottajista muodostuvia oikeushenkilöitä, 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu tuottajien vähimmäismäärä lasketaan kuhunkin oikeushenkilöön kuuluvien tuottajien lukumäärän perusteella.

5 artikla

Vähimmäisjäsenyysaika

1. Tuottajan jäsenyyden on kestettävä vähintään vuoden ajan. Kuitenkin jos esitetään toimintaohjelma asetuksen (EY) N:o 2200/96 mukaisesti, yksikään jäsen ei voi ilman tuottajaorganisaation antamaa suostumusta vapautua ohjelmasta johtuvista velvoitteistaan niin kauan kuin ohjelmaa toteutetaan.

Jäsenvaltiot voivat vahvistaa vähimmäisjäsenyysajan edellisessä alakohdassa säädettyä pidemmäksi.

2. Jäsenyydestä luopumisesta on tiedotettava tuottajaorganisaatiolle kirjallisesti. Jäsenvaltioiden on vahvistettava enintään kuuden kuukauden pituiset määräajat ennakoilmoituksille sekä päivämäärät, jolloin luopuminen tulee voimaan.

6 artikla

Tuottajaorganisaatioiden rakenne ja toiminta

1. Tuottajaorganisaatioilla on oltava jäsenvaltiota tyydyttävä henkilökunta, infrastruktuuri ja välineet, joita tarvitaan asetuksen (EY) N:o 2200/96 11 artiklassa vahvistettujen tavoitteiden saavuttamiseen ja organisaation seuraavien päätehtävien hoitamiseen:

- jäsenten tuotannon tuntemus,
- jäsenten tuotannon lajittelu, varastointi ja pakkaus,
- markkinointi ja taloushallinto,
- keskitetty kirjanpito ja laskutusjärjestelmä.

2. Jäsenvaltioiden on vahvistettava edellytykset, joilla tuottajaorganisaatiot voivat antaa asetuksen (EY) N:o 2200/96 11 artiklassa määritetyt tehtävät kolmansien hoidettaviksi.

7 artikla

Tuottajaorganisaatioiden päätoiminnot

1. Tuottajaorganisaation pääasiallisen toiminnan on koskettava sen jäsenten niiden tuotteiden kaupan pitämistä, joiden osalta organisaatio on hyväksytty.

2. Tuottajaorganisaation kaupan pidetyn tuotannon arvo ei saa olla pienempi kuin sen muun toiminnan arvo.

'Muuna toimintana' pidetään niiden organisaation hyväksymisloukkaan kuuluvien tuotteiden myyntiä, jotka eivät ole peräisin organisaation jäseniltä.

3. Seuraavia toimintoja ei oteta huomioon laskettaessa päätoimintaa eikä muuta toimintaa:

- a) hyväksymisloukkaan tai -luokkiin kulumattomien hedelmien ja vihannesten kaupan pitäminen;
- b) suoraan asetuksen (EY) N:o 2200/96 perusteella hyväksytyiltä toiselta tuottajaorganisaatiolta ostettujen, hyväksymisloukkaan kuuluvien tai kuulumattomien hedelmien ja vihannesten kaupan pitäminen;
- c) muihin maataloustuotteisiin liittyvä toiminta ja niiden pakkaaminen sekä jalostus;
- d) palvelut;
- e) tuottajaorganisaation muu kuin maataloustoimintaan liittyvä toiminta.

8 artikla

Tuottajaorganisaatioiden tytäryritykset

Kaupan pidetyn tuotannon arvo voidaan laskea "tytäryrityksestä"- vaiheessa edellyttäen, että tuottajaorganisaatioilla tai niiden liitoilla on vähintään 90 prosenttia yrityksen pääomasta.

9 artikla

Tuottajaorganisaatioiden liitot

1. Jäsenvaltioiden on määritettävä tuottajaorganisaatioiden liittojen hyväksymismenettelyt ja -perusteet, joita noudatetaan hyväksyttäessä asetuksen (EY) N:o 2200/96 11 artiklan mukaisesti. Liitot muodostetaan mainitun asetuksen perusteella hyväksytyjen tuottajaorganisaatioiden aloitteesta ja nämä organisaatiot myös valvovat niitä.

2. Jäsenvaltioiden on vahvistettava edellytykset, joiden täytyessä tuottajaorganisaatioiden liitot voivat hoitaa kokonaan tai osittain jäsentensä tehtäviä, jotka on kuvattu asetuksen (EY) N:o 2200/96 11 artiklassa ja täsmennetty tämän asetuksen 6 artiklan 1 kohdassa. Niiden on toteutettava tarvittavat toimen-

piteet määrävän aseman väärinkäytön ja muiden kuin asetuksessa (EY) N:o 2200/96 säädettyjen kilpailua mahdollisesti rajoittavien sopimusten välttämiseksi.

3. Oikeushenkilöt, jotka kuuluvat sellaisten tuottajaorganisaatioiden hyväksytyyn liittoon, jotka eivät ole asetuksen (EY) N:o 2200/96 perusteella hyväksytyjä tuottajaorganisaatioita, eivät voi:

- olla mukana hyväksymisperusteissa,
- äänestää päätöksistä, jotka liittyvät toimintarahastoon,
- hyötyä suoraan yhteisön rahoittamista toimista.

10 artikla

Ylikansalliset tuottajaorganisaatiot

1. Ylikansallisen tuottajaorganisaation kotipaikka on siinä jäsenvaltiossa, jossa sillä on merkittäviä tuotantolaitoksia tai huomattava määrä jäseniä ja/tai jossa se tuottaa merkittävän osan kaupan pidetyn tuotantonsa arvosta.

2. Jäsenvaltio, jossa ylikansallisen tuottajaorganisaation kotipaikka on, vastaa:

- a) tuottajaorganisaation hyväksynnästä;
- b) ylikansallisen tuottajaorganisaation toimintaohjelman hyväksymisestä;
- c) hyväksymisedellytysten noudattamisen sekä valvonta- ja seuraamusjärjestelmän osalta tarvittavasta hallinnollisesta yhteistyöstä niiden toisten jäsenvaltioiden kanssa, joissa organisaatiolla on jäseniä.

11 artikla

Ylikansalliset tuottajaorganisaatioiden liitot

1. Tuottajaorganisaatioiden ylikansallisen liiton kotipaikka on jäsenvaltiossa, jossa tällä liitolla on merkittävä määrä siihen kuuluvia organisaatioita ja/tai jossa siihen kuuluvat organisaatiot tuottavat merkittävän osan kaupan pidetyn tuotannon arvosta.

2. Jäsenvaltio, jossa ylikansallisen tuottajaorganisaatioiden liiton kotipaikka on, vastaa:

- a) liiton hyväksynnästä;
- b) tarvittaessa liiton toimintaohjelman hyväksymisestä;
- c) hyväksymisedellytysten noudattamisen sekä valvonta- ja seuraamusjärjestelmän osalta tarvittavasta hallinnollisesta yhteistyöstä niiden toisten jäsenvaltioiden kanssa, joihin liittoon kuuluvat organisaatiot ovat sijoittautuneet.

12 artikla

Tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymät

1. Jos yhteenliittyneillä tuottajaorganisaatioilla oli ennen erilliset toimintaohjelmansa, ne jatkavat näitä ohjelmia rinnakkain ja erillisinä yhteenliittymän muodostamista seuraavan vuoden 1 päivään tammikuuta asti. Organisaatiot pyytävät toimintaohjelmien yhteenliittämistä esittämällä muutosta asetuksen (EY) N:o 1433/2003 14 artiklan mukaisesti.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat antaa sitä pyytävälle tuottajaorganisaatioille perustelluista syistä luvan jatkaa toimintaohjelmia rinnakkain ja erillisinä niiden sovittuun loppuun asti.

13 artikla

Muut kuin tuottajajäsenet

1. Jäsenvaltiot voivat päättää, voidaanko ja millä edellytyksillä luonnollisia henkilöitä tai oikeushenkilöitä, jotka eivät ole tuottajia, hyväksyä tuottajaorganisaation jäseniksi.

2. Vahvistaessaan 1 kohdassa tarkoitetut edellytykset jäsenvaltioiden on varmistettava asetuksen (EY) N:o 2200/96 11 artiklan 1 kohdan a ja d kohdan 3 alakohdan mukaisesti, että:

- a) periaatetta, jonka mukaan tuottajaorganisaatio perustetaan tuottajien aloitteesta, noudatetaan;
- b) tuottajaorganisaatioiden perussääntöihin sisältyy säännöt, joilla varmistetaan, että organisaatioon kuuluvat tuottajat voivat demokraattisesti valvoa organisaatiota ja sen päätöksentekoa.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut luonnolliset henkilöt tai oikeushenkilöt eivät voi:

- a) olla mukana hyväksymisperusteissa;
- b) hyötyä suoraan yhteisön rahoittamista toimista.

Jäsenvaltiot voivat 2 kohdassa vahvistettuja edellytyksiä noudattaen rajoittaa tällaisten henkilöiden osallistumista äänestyksiin, joissa päätettävät asiat liittyvät toimintarahastoihin, tai kieltää sen.

14 artikla

Tuottajaorganisaatioiden demokraattinen valvonta

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet yhden tai useamman tuottajan vallan tai vaikutuksen väärinkäytön estämiseksi tuottajaorganisaation hallinnossa ja toiminnassa.

2. Yhdenkään tuottajaorganisaation jäsenen äänivalta ei saa olla enempää kuin 20 prosenttia. Jäsenvaltio voi kuitenkin lisätä tätä prosenttiosuutta enintään 49 prosentiksi suhteessa jäsenen osuuteen tuottajaorganisaation kaupan pidetyn tuotannon arvosta.

III LUKU

TUOTTAJARYHMITTYMÄT

15 artikla

Hyväksymissuunnitelman esittäminen

1. Esihyväksyntää asetuksen (EY) N:o 2200/96 14 artiklan mukaisesti pyytävien uusien tuottajaryhmittymien on esitettävä hyväksymissuunnitelma, joka esitetään hyväksyttäväksi sen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle, jossa tuottajaryhmittymän kotipaikka on.

2. Jäsenvaltioiden on määriteltävä:

- a) vähimmäisperusteet, jotka tuottajaryhmittymien on täytettävä voidakseen esittää hyväksymissuunnitelman;
- b) hyväksymissuunnitelmien laatimista, sisältöä ja täytäntöönpanoa koskevat säännöt;
- c) hyväksymissuunnitelman hyväksymistä, valvontaa ja toteutusta koskevat hallinnolliset menettelyt.

16 artikla

Hyväksymissuunnitelman sisältö

Hyväksymissuunnitelman luonnoksen on sisällettävä vähintään seuraavat tiedot:

- a) lähtötilanteen kuvaus, etenkin tuottajajäsenten lukumäärä sekä täydelliset tiedot ryhmittymän jäsenistä, tuotannosta, kaupan pitämisestä ja infrastruktuurista;
- b) arvioitu suunnitelman kesto-aika, joka saa olla enintään viisi vuotta;
- c) hyväksynnän saamista varten toteutettavat toimenpiteet.

17 artikla

Hyväksymissuunnitelman hyväksyminen

1. Kansallisen toimivaltaisen viranomaisen on tehtävä päätös hyväksymissuunnitelman luonnoksesta kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun se on vastaanottanut suunnitelman ja kaikki siihen liittyvät todistusasiakirjat.

2. Kansallisen toimivaltaisen viranomaisen on varmistettava seuraavat seikat kaikin mahdollisin tavoin, myös paikalla tehtävin tarkastuksin:

- a) hyväksymissuunnitelmassa annettujen tietojen oikeellisuus;

b) ehdotuksen taloudellinen johdonmukaisuus, tekninen laatu sekä se, että investointisuunnitelman arviot ja sen täytäntöönpanosuunnitelma ovat perusteltuja.

IV LUKU

3. Toimivaltaisen kansallisen viranomaisen on tapauskohtaisesti

VALVONTATOIMENPITEET JA SEURAAMUKSET

a) hyväksyttävä suunnitelma ja myönnettävä esihyväksyntä;

20 artikla

b) vaadittava muutoksia ehdotukseen;

c) hylättävä suunnitelma.

Tarkastukset

Tarvittaessa hyväksyntä voidaan myöntää ainoastaan suunnitelmalle, johon on tehty b kohdan mukaan vaaditut muutokset.

4. Kansallisen toimivaltaisen viranomaisen on annettava päätöksensä tiedoksi tuottajaryhmittymälle.

1. Asetuksen (EY) N:o 2200/96 12 artiklan 1 kohdassa ja 14 artiklan 5 kohdassa tarkoitettujen tarkastusten yhteydessä jäsenvaltioiden on tehtävä tarkastuskäynti kaikkiin uusiin tuottajaorganisaatioihin tai tuottajaryhmittymiin ennen hyväksynnän tai esihyväksynnän myöntämistä.

5. Jäsenvaltion on ilmoitettava komissiolle tuottajaryhmittymän hyväksymissuunnitelman hyväksymisen tiedoksiantoa seuraavan kuukauden kuluessa tuottajaryhmittymän yhteystiedot, esihyväksynnän myöntämispäivä ja suunnitelman kesto aika.

2. Jäsenvaltioiden on tehtävä joka vuosi huomattavalle määrälle tuottajaorganisaatioista tai tuottajaryhmittymistä tarkastus hyväksynnän ja esihyväksynnän perusteiden täyttymisen varmistamiseksi. Otoksen on oltava vähintään 30 prosenttia hyväksytyistä tuottajaorganisaatioista tai esihyväksytyistä tuottajaryhmittymistä.

18 artikla

Hyväksymissuunnitelman täytäntöönpano

1. Hyväksymissuunnitelma pannaan täytäntöön vuoden pituisissa jaksoissa siitä päivästä alkaen, jona kansallinen toimivaltainen viranomainen hyväksyy sen.

3. Kaikille organisaatioille ja ryhmittymille on tehtävä tarkastus vähintään joka viides vuosi.

2. Jäsenvaltioiden on määritettävä edellytykset, joilla tuottajaryhmittymät voivat pyytää muutoksia suunnitelmaan sen täytäntöönpanoajana. Näihin hakemuksiin on liitettävä tarvittavat todisteasiakirjat.

4. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle toimenpiteistä, jotka ne toteuttavat tämän artiklan perusteella.

21 artikla

Seuraamukset

3. Kansallisen toimivaltaisen viranomaisen on esitettyjen todisteiden tarkastelun jälkeen tehtävä päätös muutospynnöistä kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun se on saanut muutoshakemuksen. Kaikki sellaiset muutoshakemukset, joista ei ole tehty päätöstä edellä mainitussa määräajassa, katsotaan hylätyiksi.

1. Jos jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten 20 artiklan 2 kohdan mukaisesti tekemistä tarkastuksista käy ilmi, että tuottajaorganisaation hyväksyntää koskevat perusteet eivät täyty, kyseinen viranomainen tekee lopullisen päätöksen ja peruuttaa tarvittaessa hyväksynnän määräajassa, joka ei voi olla pitempi kuin kuusi kuukautta. Päätös on annettava välittömästi tiedoksi asianomaiselle tuottajaorganisaatioille.

4. Tuottajaryhmittymän on toimitettava jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle jäljennös kuluneen vuoden kirjanpidosta viimeistään hyväksymissuunnitelman toteutusvuoden päättymistä seuraavana neljäntenä kuukautena.

2. Vilpittömässä mielessä toiminut hyväksytty tuottajaorganisaatio säilyttää kaikki hyväksynnästä johtuvat oikeutensa hyväksynnän peruuttamiseen asti ja, jos on kyse asetuksen (EY) N:o 2201/96 2 ja 6 a artiklassa sekä asetuksen (EY) N:o 2202/96 1 artiklassa tarkoitetuista tukijärjestelmistä, kuluvan markkinointivuoden loppuun asti.

19 artikla

Hyväksymissuunnitelman toteutus

1. Tuottajaryhmittymä, joka panee täytäntöön hyväksymissuunnitelmaa, voi milloin tahansa esittää asetuksen (EY) N:o 2200/96 11 artiklan mukaisesti hyväksymishakemuksen tässä asetuksessa säädetyin edellytyksin.

Jos tuottajaorganisaatio on kuitenkin tahallisesti tai vakavan laiminlyönnin vuoksi jättänyt täyttämättä velvoitteensa, päätös hyväksynnän peruuttamisesta tulee voimaan siitä hetkestä, jona hyväksynnän edellytykset eivät enää täyty.

2. Heti kun tällainen hakemus on esitetty, ryhmittymä voi esittää toimintaohjelmaluonnoksen asetuksessa (EY) N:o 1433/2003 säädetyin edellytyksin.

3. Kansallisen toimivaltaisen viranomaisen on vaadittava tuottajaryhmittymältä oikaisutoimenpiteitä, jos viranomainen toteaa poikkeaman suunnitelman toteutuksessa ja jos tämä poikkeama uhkaa vaarantaa suunnitelman toteutumisen.

4. Jäsenvaltiota tyydyttävällä tavalla perusteltuja tapauksia lukuun ottamatta jäsenvaltioiden on perittävä takaisin vähintään 50 prosenttia asetuksen (EY) N:o 2200/96 14 artiklan perusteella maksetusta tuesta, jos hyväksymissuunnitelman täytäntöönpano ei johda hyväksynnän myöntämiseen.

Perityt määrät sekä korot maksetaan toimivaltaiselle maksajavirastolle ja vähennetään Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahastosta rahoitettavista menoista.

V LUKU

KUMOAMINEN JA LOPPUSÄÄNNÖKSET

22 artikla

Jäsenvaltioiden säännökset

Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle tiedoksi tämän asetuksen 3, 4, 11, 13, 14, 19 ja 21 artiklan mukaisesti annetut säännökset asetuksen (EY) N:o 1433/2003 26 artiklassa säädettyjä yksityiskohtaisia sääntöjä noudattaen.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 11 päivänä elokuuta 2003.

23 artikla

Kumoaminen

Kumotaan asetukset (EY) N:o 412/97 ja (EY) N:o 478/97.

Viittauksia kumottuun asetukseen pidetään viittauksina tähän asetukseen.

24 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Asetuksen (EY) N:o 412/97 2 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan säännöksiä sovelletaan kuitenkin siihen asti, kun jäsenvaltiot antavat tämän asetuksen 4 artiklan 2 kohdassa säädettyt säännökset, ja viimeistään 31 päivään joulukuuta 2003 asti.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1433/2003,**annettu 11 päivänä elokuuta 2003,****neuvoston asetuksen (EY) N:o 2200/96 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä toimintarahastojen, toimintaohjelmien ja taloudellisen tuen osalta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon hedelmä- ja vihannesalan yhteisestä markkinajärjestelystä 28 päivänä lokakuuta 1996 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2200/96⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 47/2003⁽²⁾, ja erityisesti sen 48 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Viime vuosina saatujen kokemusten perusteella neuvoston asetuksen (EY) N:o 2200/96 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä toimintaohjelmien, toimintarahastojen ja yhteisön taloudellisen tuen osalta sekä asetuksen (EY) N:o 411/97 kumoamisesta 28 päivänä maaliskuuta 2001 annettu komission asetus (EY) N:o 609/2001⁽³⁾ on tarpeen muuttaa. Selkeyden ja järjestyksen vuoksi kyseinen asetus on aiheellista kumota ja korvata.
- (2) Asetuksen (EY) N:o 2200/96 15 artiklassa säädetään toimintarahaston perustaville tuottajaorganisaatioille tietyillä säännöillä ja tietyissä rajoissa myönnettävästä taloudellisesta tuesta. Kyseisen asetuksen 16 artiklassa määritetään tietyt säännöt toimintaohjelmien toteuttamiselle. Näiden säännösten soveltamisesta olisi annettava yksityiskohtaiset säännöt.
- (3) Tarjonnan uudelleenryhmittelyn edistämiseksi ja tiettyjen toimintaohjelmiin sisältyvien toimenpiteiden täytäntöönpanon helpottamiseksi tuottajaorganisaation pitäisi pystyä siirtämään toimintaohjelmiinsa sisältyvien toimien osittainen tai täydellinen toteuttaminen hyväksytyille tuottajaorganisaatioiden liitolle. Erityiset säännökset ovat kuitenkin tarpeen väärinkäyttöjen tai kaksinkertaisen tuen välttämiseksi.
- (4) Järjestelmän käytön helpottamiseksi tuottajaorganisaatioiden kaupan pidetty tuotanto olisi määriteltävä selkeästi. Tässä yhteydessä on myös määriteltävä tuotteiden tukielpöisyys sekä kaupan pitämisen vaihe, jossa tuotteiden arvo määritellään. Asetuksen (EY) N:o 2201/96 2 artiklassa ja asetuksen (EY) N:o 2202/96 1 artiklassa tarkoitettu tuki olisi lisättävä kaupan pidetyn tuotannon tarkoituksenmukaiseen arvoon, jotta varmistettaisiin

yhdenmukainen kohtelu kaikille jalostettaviksi tarkoitetuille tuotteille, jotka saavat tukea hedelmä- ja vihannesjalostealan yhteisestä markkinajärjestelystä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2201/96⁽⁴⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 453/2002⁽⁵⁾, ja tiettyjen sitrushedelmien tuottajien tukijärjestelmästä 28 päivänä lokakuuta 1996 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2202/96⁽⁶⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 1933/2001⁽⁷⁾, nojalla. Johdonmukaisuuden vuoksi tuen enimmäismäärät olisi määriteltävä 12 kuukauden pituisen ajanjakson aikana kaupan pidetyn tuotannon arvon perusteella. Järjestelmän toimijoille suoman joustavuuden varmistamiseksi jäsenvaltiot voivat määrittellä rajallisesti vaihtoehtoja tämän 12 kuukauden pituisen ajanjakson määrittelemiseksi. Vuotuisten vaihtelujen tai riittämättömien tietojen varalta olisi myös luotava muita kaupan pidettävän tuotannon määrittelemisessä käytettäviä laskentamenetelmiä. Järjestelmän väärinkäytön estämiseksi tuottajaorganisaatioille ei pitäisi antaa mahdollisuutta muuttaa viitekausia ohjelman aikana.

- (5) Tuen asianmukaisen käytön varmistamiseksi olisi vahvistettava säännöt, jotka koskevat toimintarahastojen ja jäsenien näihin rahastoihin maksamien maksuosuuksien hallinnointia. Erityisesti olisi täsmennettävä, että tuottajaorganisaatioihin kuuluvien jäsenten maksuosuudet perustuvat kaupan pidettyyn tuotantoon, jota on käytetty tuen määrittelemisessä. Jäsenvaltiot voivat antaa tuottajaorganisaatioille luvan käyttää omia varojaan ja vahvistaa erisuuruisia maksuosuuksia edellyttäen, että kaikki tuottajat osallistuvat toimintarahaston rahoitukseen ja hyödyntävät sitä.
- (6) Moitteettoman hallinnon varmistamiseksi olisi vahvistettava menettelyt toimintaohjelmien esittelemiselle ja hyväksymiselle, päivämäärät mukaan luettuina, jotta toimivaltaiset viranomaiset voivat arvioida tietoja riittävässä määrin ja ohjelmiin voidaan sisällyttää tai niistä poistaa toimenpiteitä ja toimia. Koska ohjelmia hallinnoidaan vuotuiselta perustalta, tiettyyn päivämäärään mennessä hyväksymättä jääneitä ohjelmia olisi lykättävä vuodella.

⁽¹⁾ EYVL L 297, 21.11.1996, s. 1.⁽²⁾ EYVL L 7, 11.1.2003, s. 64.⁽³⁾ EYVL L 90, 30.3.2001, s. 4.⁽⁴⁾ EYVL L 297, 21.11.1996, s. 29.⁽⁵⁾ EYVL L 72, 14.3.2002, s. 9.⁽⁶⁾ EYVL L 297, 21.11.1996, s. 49.⁽⁷⁾ EYVL L 262, 2.10.2001, s. 6.

- (7) Toimintaohjelmien muuttamiseksi seuraavaa vuotta varten olisi luotava vuotuinen menettely, jotta ohjelmia voidaan muuttaa uusien olosuhteiden, joita ei voitu alun perin ennustaa, ottamiseksi huomioon. Lisäksi toimenpiteitä ja toimintarahaston suuruutta olisi pystyttävä muuttamaan ohjelman täytäntöönpanovuoden aikana. Kaikkiin muutoksiin on sovellettava tiettyjä rajoituksia ja edellytyksiä, jotka jäsenvaltioiden on määriteltävä. Näihin on sisällyttävä muutosten pakollinen ilmoittaminen toimivaltaisille viranomaisille, jotta voidaan varmistaa, että hyväksytyjen ohjelmien yleiset tavoitteet pysyvät samoina.
- (8) Taloudellisen ja oikeusvarmuuden vuoksi olisi laadittava luettelot toimista ja menoista, jotka voivat sisältyä toimintaohjelmiin. Näiden luetteloiden olisi oltava kaiken kattavia. Avoimuuden ja yhteisön sääntöjen vaivattoman soveltamisen varmistamiseksi tiettyjen toimenpiteiden tukikelpoisuusperusteiden olisi tarvittaessa oltava rakennerahastoja koskevista yleisistä säännöksistä 21 päivänä kesäkuuta 1999 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1260/1999⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1105/2003⁽²⁾, vahvistettujen suuntaviivojen mukaisia. Tiedetyt toimet ja menot olisi sallittava väliaikaisesti tai tietyissä rajoissa.
- (9) Jotta estettäisiin perusteettoman edun aiheutuminen yksityiselle osapuolelle, jonka yhteydet organisaatioon ovat katkenneet investoinnin taloudellisena käyttöaikana, yksittäisillä tiloilla tehtävien investointien osalta olisi vahvistettava säännökset, joilla organisaatiolle annetaan lupa periä takaisin investoinnin jäljelle jäävä arvo, jos investoinnin omistaja on jäsen tai organisaatio.
- (10) Tuen moitteettoman hallinnoinnin varmistamiseksi tuottajaorganisaation olisi annettava omasta ja jäsentensä puolesta kirjallinen sitoumus olla ottamatta vastaan tämän asetuksen mukaisesti yhteisön tukea saaviin toimenpiteisiin kaksinkertaista yhteisön tukea tai kansallista rahoitusta.
- (11) Toimintaohjelmien tehokkaan täytäntöönpanon varmistamiseksi tuottajaorganisaatioille olisi ilmoitettava toimivaltaisten viranomaisten toimintaohjelmien ja tuen hyväksytyn määrän osalta tekemistä päätöksistä viimeistään ohjelman täytäntöönpanoa edeltävän vuoden 15 päivänä joulukuuta.
- (12) Kassavirtavaikeuksien välttämiseksi tuottajaorganisaatioiden käyttöön olisi luotava ennakkomaksujen ja niihin liittyvien tarkoitustenmukaisten vakuuksien järjestelmä.
- Ennakkomaksujen järjestelmällisen takaisinperinnän välttämiseksi olisi säädettävä, että tällaiset maksut eivät voi ylittää tuen vähimmäismäärää. Asetetut vakuudet olisi voitava vapauttaa asteittain toimintaohjelman täytäntöönpanon edistyessä aina 80 prosenttiin maksetuista enakoista. Jäljelle jäävä määrä olisi pidettävä siihen asti, kun tuen loppuosa on maksettu. Käytettävissä olisi oltava vaihtoehtoinen järjestelmä, jossa jo aiheutuneet menot korvataan jaksoittain vuoden aikana.
- (13) Järjestelmän asianmukaisen soveltamisen varmistamiseksi olisi täsmennettävä tukihakemuksiin sisällytettävät tiedot. Toimintaohjelmien täytäntöönpanoon liittyviltä ennalta arvaamattomilta olosuhteilta suojautumiseksi ennakkoja tai maksuja koskevat hakemukset voidaan siirtää seuraavalle vuodelle sellaisten toimien osalta, joita ei voitu toteuttaa vahvistetuissa määrärajoissa tuottajaorganisaatiosta riippumattomista syistä. Kaikille hakemuksille on tehtävä hallinnollisia tarkastuksia. Moitteettoman varainhoidon varmistamiseksi olisi säädettävä seuraamuksista, joita sovelletaan, kun tukihakemukset jätetään myöhässä.
- (14) Tuen enimmäismäärää olisi sovellettava kaikkiin hakemuksiin asetuksen (EY) N:o 2200/96 15 artiklan 5 kohdassa vahvistetun tason mukaisesti.
- (15) Tuottajaorganisaatioiden toimintaa ja toiminnan tehokkuutta olisi valvottava. Tämä voidaan tehdä kausittaisilla kertomuksilla ja arviolla.
- (16) Tiukoista valvontamenettelyistä sekä rikkomistapauksissa sovellettavista seuraamuksista olisi säädettävä, koska tuottajaorganisaatioille on annettu suuri vastuu ja aloiteoikeus. Näiden seuraamusten olisi oltava suhteessa rikkomisen vakavuuteen. Oikeudenmukaisen kohtelun varmistamiseksi olisi säädettävä edellytyksistä, jotka koskevat toimia, joille tukea ei voida maksaa mutta jotka tuottajaorganisaatio on sisällyttänyt vahingossa toimintaohjelmaan ja jotka jäsenvaltio on hyväksynyt. Näin jäsenvaltioiden ei tarvitsisi yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaisesti pidättää tukimaksuja tai periä takaisin maksettua tukea.
- (17) Toimintaohjelmissa ehdotettujen toimenpiteiden tukikelpoisuuden ja toteuttamisen tarkastamisesta vastaaville toimivaltaisille viranomaisille olisi annettava mahdollisuus toteuttaa täydentäviä kansallisia toimenpiteitä järjestelmän asianmukaisen soveltamisen varmistamiseksi.

⁽¹⁾ EYVL L 161, 26.6.1999, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 158, 27.6.2003, s. 3.

- (18) Tätä asetusta olisi sovellettava kaikkiin vuodesta 2004 täytäntöönpanotavaihin toimintaohjelmiin. Jo hyväksytyt ohjelmat, joiden täytäntöönpano jatkuu vuonna 2004, olisi muutettava, jollei niiden täytäntöönpano ole jo sellaisessa vaiheessa, että tämä ei olisi enää tarkoituksenmukaista.
- (19) Järjestelmän asianmukaisen soveltamisen varmistamiseksi jäsenvaltioiden olisi toimitettava täydelliset tiedot tämän asetuksen mukaisesti toteutetuista täydentävistä ja muista toimenpiteistä. Komission käyttöön olisi toimitettava tilasto-, talousarvio- ja valvontatarkoituksia varten riittävä kuvaus tuottajaorganisaatioiden toiminnasta ja toimintarahastojen käytöstä.
- (20) Hedelmien ja vihannesten hallintokomitea ei ole antanut lausuntoa puheenjohtajansa asettamassa määräajassa,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

ASIASISÄLTÖ, SOVELTAMISALA JA MÄÄRITELMÄT

1 artikla

Asiasisältö ja soveltamisala

1. Tässä asetuksessa vahvistetaan toimintarahastoille ja toimintaohjelmiin, sellaisina kuin niistä säädetään asetuksen (EY) N:o 2200/96 15 ja 16 artiklassa, myönnettävään yhteisön taloudelliseen tukeen, jäljempänä 'tuki', sovellettavat säännöt.
2. Tuottajaorganisaatiot voivat saada tukea asetuksen (EY) N:o 2200/96 15 ja 16 artiklassa sekä tässä asetuksessa vahvistetuista edellytyksistä.

2 artikla

Määritelmät

1. Tätä asetusta sovellettaessa 'tuottajaorganisaatioilla' tarkoitetaan asetuksen (EY) N:o 2200/96 11 artiklaa noudattaen hyväksytyjä tuottajaorganisaatioita.
2. Kun hyväksytyt 'tuottajaorganisaatioiden liitot' huolehtivat jäsentensä puolesta toimintarahaston ja ohjelmien täydestä tai osittaisesta hallinnoinnista asetuksen (EY) N:o 2200/96 16 artiklan 3 kohdan mukaisesti, ne rinnastetaan tätä asetusta sovellettaessa tuottajaorganisaatioihin.

II LUKU

KAUPAN PIDETYN TUOTANNON ARVO

3 artikla

Laskennan perusta

1. Tässä asetuksessa kaupan pidetyn tuotannon arvo perustuu tuottajaorganisaatioiden jäsenten tuotantoon 2—6 kohdan mukaisesti.

2. Tuotanto sisältää tuottajaorganisaatioiden 4 artiklassa tarkoitettulla samalla viitekaudella saaman, asetuksen (EY) N:o 2201/96 2 artiklassa ja asetuksen (EY) N:o 2202/96 1 artiklassa säädetyn tuen määrän.

3. Tuotanto sisältää tuottajaorganisaatiosta lähtevien tai siihen liittyvien jäsenten tuotannon. Jäsenvaltioiden on määriteltävä edellytykset kaksinkertaisen laskennan välttämiseksi.

4. Tuotanto sisältää asetuksen (EY) N:o 2200/96 30 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettua markkinoilta ilmaisjakelua varten poistettujen tuotteiden arvon, joksi arvioidaan tuottajaorganisaation kaupan pitämien kyseisten tuotteiden keskihinta.

5. Tuotanto on myytävä asetuksen (EY) N:o 2200/96 11 artiklan 1 kohdan c alakohdan 3 alakohdan ensimmäisen ja toisen alakohdan mukaisesti.

Kyseisen alakohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa ja, jos kyseessä ovat vähäiset määrät tuottajajäsenten itsensä tuoreina tai jalostusteollisuudelle kaupan pitämiä tuotteita, sen toisessa luetelmakohdassa vahvistettuja edellytyksiä ei kuitenkaan sovelleta.

6. Tuotanto on laskutettava "tuottajaorganisaatiosta" -vaiheessa:

- a) tarvittaessa "pakattu tai valmistettu, jalostamaton tuote" -vaiheessa;
- b) ilman alv:tä;
- c) ilman sisäisiä kuljetuskustannuksia, jos tuottajaorganisaation keskitettyjen keräys- tai pakkauskeskusten ja tuottajaorganisaation jakelupisteen välinen etäisyys on suuri.

Jäsenvaltioiden on säädettävä eri jalostus-, toimitus- tai kuljetusvaiheissa laskettuun tuotteiden laskutusarvoon sovellettavista alennuksista.

4 artikla

Viitekausi

1. Asetuksen (EY) N:o 2200/96 15 artiklan 5 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitettua tuen vuotuinen enimmäismäärä lasketaan vuosittain 12 kuukauden pituisen viitekauden aikana kaupan pidetyn tuotannon arvosta. Jäsenvaltioiden on määriteltävä tämä viitekausi.

2. Viitekausi voi olla:

- a) 12 kuukauden ajanjakso, joka alkaa aikaisintaan 1 päivänä tammikuuta kaksi vuotta ennen toimintaohjelman täytäntöönpanovuotta ja loppuu toimintaohjelman täytäntöönpanovuotta edeltävänä vuonna 1 päivänä heinäkuuta; tai

b) keskiarvo kolmelta edeltävältä 12 kuukauden jaksolta, jotka alkavat aikaisintaan 1 tammikuuta neljä vuotta ennen toimintaohjelman täytäntöönpano vuotta ja päättyvät viimeistään toimintaohjelman täytäntöönpanovuotta edeltävänä vuonna 1 heinäkuuta.

3. Jäsenvaltiot voivat eri tuottajaorganisaatioiden osalta käyttää erilaisia viitekausia eri tuotteita tai tuoteryhmiä koskevien tuotanto-, myynti- ja tilikausien huomioon ottamiseksi.

Viitekausi ei voi vaihdella toimintaohjelman aikana asianmukaisesti perusteltuja tilanteita lukuun ottamatta.

4. Jos jonkin tuotteen arvo on laskenut tuottajaorganisaation vastuuseen ja valvontaan kuulumattomista syistä, joista esitetään jäsenvaltiota tyydyttävät asianmukaisesti perustellut todisteet, 1 kohdassa tarkoitetun kaupan pidetyn tuotannon arvo on vähintään 65 prosenttia asianomaisen tuotteen edellisen viitekauden arvosta.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut syyt on perusteltava asianmukaisesti.

5. Jos hiljattain hyväksytyllä tuottajaorganisaatiolla ei ole esittää tarpeeksi tietoa aiemmin kaupan pidetystä tuotannosta 2 kohdan soveltamiseksi, kaupan pidetyn tuotannon arvoksi katsotaan tuottajaorganisaation hyväksymistä varten esittämän kaupan pidettävän tuotannon arvo.

6. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet tietojen keräämiseksi sellaisten tuottajaorganisaatioiden, jotka eivät ole esittäneet toimintaohjelmaa, kaupan pidetyn tuotannon arvosta.

III LUKU

TOIMINTARAHASTOT

5 artikla

Hallinnointi

1. Tuottajaorganisaatioiden perustamia asetuksen (EY) N:o 2200/96 15 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja toimintarahastoja voidaan käyttää ainoastaan liiketoimiin, jotka liittyvät seuraaviin:

- toimintaohjelman täytäntöönpano;
- toimintarahaston hallinto;
- yhteisön korvaus markkinoilta poistoista asetuksen (EY) N:o 2200/96 15 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimintarahastoa hallinnoidaan niin, että ulkoiset tilintarkastajat voivat vuosittain tunnistaa, tarkastaa ja varmentaa toimintarahastoon liittyvät menot ja tulot.

3. Toimintarahastoon liittyvien menojen toteuttajana voi olla tuottajaorganisaation tytärorganisaatio, jota tarkoitetaan asetuksen (EY) N:o 1432/2003 (¹) 2 artiklassa.

6 artikla

Toimintarahastojen rahoitus

1. Tuottajaorganisaatioiden jäsenten asetuksen (EY) N:o 2200/96 15 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin toimintarahastoihin maksamat rahoitusosuudet on määriteltävä kaupan pidetyn tuotannon määrän ja/tai arvon perusteella.

2. Jäsenvaltiot voivat antaa tuottajaorganisaatioille luvan:

- käyttää kokonaan tai osittain omia varojaan, jotka ovat peräisin jäsenten niiden hedelmä- ja vihannestuotteiden, jotka kuuluvat organisaation hyväksymisluokkaan, myynnistä;
- vahvistaa tuottajajäsenten jäsenkohtaiset maksut eri suuruisiksi.

Jos ensimmäistä alakohtaa sovelletaan, noudatetaan seuraavia edellytyksiä:

- kaikkien tuottajien on osallistuttava toimintarahaston rahoitukseen;
- kaikilla tuottajilla on oltava mahdollisuus hyötyä toimintarahastosta;
- kaikilla tuottajilla on oltava mahdollisuus osallistua demokraattisesti päätöksiin, jotka koskevat tuottajaorganisaation varojen ja toimintarahastoihin maksettujen rahoitusosuuksien käyttöä.

7 artikla

Arvioidun määrän ilmoittaminen

Tuottajaorganisaatioiden on ilmoitettava toimintarahastojen seuraavaa vuotta koskevat arvioidut määrät jäsenvaltioille viimeistään 15 päivänä syyskuuta yhdessä toimintaohjelmien tai muutospyyntöjen kanssa hyväksymistä varten.

Toimintarahastojen arvioidun määrän laskenta perustuu toimintaohjelmiin, markkinoilta poistamisesta aiheutuviin arvioituihin menoihin ja kaupan pidetyn tuotannon arvoon

(¹) Ks. tämän virallisen lehden sivu 18.

IV LUKU

10 artikla

TOIMINTAOHJELMAT

8 artikla

Toimintaohjelmien sisältö

1. Toimintaohjelmien on sisällettävä:
 - a) kuvaus alkutilanteesta erityisesti tuotannon, kaupan pitämisen ja laitteiden osalta;
 - b) toimintaohjelman tavoitteet ottaen huomioon tuotanto- ja myyntinäkömät;
 - c) yksityiskohtainen kuvaus toteutettavista toimenpiteistä, mukaan luettuina erilliset toimet, sekä keinot tavoitteiden saavuttamiseksi ohjelman jokaisen täytäntöönpanovuoden osalta;
 - d) ohjelman kesto;
 - e) rahoitukseen liittyvät näkökohdat, erityisesti:
 - i) laskentatapa ja maksusuodet;
 - ii) menettely toimintarahaston rahoittamiseksi;
 - iii) erisuuruisten maksusuoduksien perustelemiseksi tarvittavat tiedot;
 - iv) talousarvio ja aikataulu ohjelman jokaiselta täytäntöönpanovuodelta.
2. Toimintaohjelmat voivat sisältää myös muita kuin 1 kohdassa tarkoitettuja tietoja, erityisesti liitteessä I vahvistettuja tietoja.
3. Toimintaohjelmat eivät voi sisältää liitteessä II esitetystä luettelosta tarkoitettuja toimia tai menoja tai mitään muita jäsenvaltioiden 25 artiklan mukaisesti toteuttamiin toimenpiteisiin liittyviä toimia tai menoja.

9 artikla

Toimitettavat asiakirjat

Toimintaohjelmien mukana on oltava:

- a) todisteet toimintarahaston perustamisesta;
- b) tuottajaorganisaation kirjallinen sitoumus noudattaa asetuksen (EY) N:o 2200/96 ja tämän asetuksen säännöksiä;
- c) tuottajaorganisaation ja sen jäsenten kirjallinen sitoumus siitä, etteivät se tai he ole ottaneet vastaan suoraan tai välillisesti kaksinkertaista yhteisön tai kansallista rahoitusta tämän asetuksen mukaisesti tukea saaviin toimenpiteisiin ja/tai toimiin.

Osittaiset toimintaohjelmat

1. Asetuksen (EY) N:o 2200/96 16 artiklan 3 kohtaa sovellettaessa jäsenvaltiot voivat antaa hyväksytyille tuottajaorganisaatioiden liitoille luvan esittää oman osittaisen toimintaohjelmansa, joka koostuu toimista, jotka jäseninä olevat tuottajaorganisaatiot ovat yksilöineet toimintaohjelmissaan mutta joita ne eivät ole toteuttaneet.
2. Osittaisiin toimintaohjelmiin sovelletaan samoja sääntöjä kuin muihin toimintaohjelmiin, ja niitä tarkastellaan yhdessä jäseninä olevien tuottajaorganisaatioiden toimintaohjelmien kanssa.
3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että:
 - a) toimet rahoitetaan kokonaan jäseninä olevien tuottajaorganisaatioiden toimintavaroista maksetuilla maksusuoduksilla;
 - b) toimet ja vastaavat maksusuodet luetellaan kunkin osallistuvan tuottajaorganisaation toimintaohjelmassa;
 - c) riskiä kaksinkertaisesta tuesta ei ole.

11 artikla

Toimittamisen määräaika

Tuottajaorganisaation on toimitettava toimintaohjelmat tuottajaorganisaation kotipaikkana olevan jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen hyväksyttäväksi viimeistään niiden täytäntöönpanoa edeltävän vuoden 15 päivänä syyskuuta.

Jäsenvaltiot voivat kuitenkin siirtää tätä päivämäärää myöhemmäksi.

12 artikla

Todentaminen

Toimivaltaisten kansallisten viranomaisten on todennettava kaikin asianmukaisin keinoin, myös paikalla tehtävin tarkastuksin:

- a) edellä 8 artiklan 1 kohdan a, b ja e alakohdan mukaisesti toimitettujen tietojen paikkansapitävyys;
- b) ohjelmien tavoitteiden yhdenmukaisuus asetuksen (EY) N:o 2200/96 15 artiklan 4 kohdan säännösten kanssa;
- c) ehdotettujen toimien ja menojen tukikelpoisuus ottaen huomioon 8 artiklan 2 ja 3 kohdan säännökset;
- d) ohjelmien taloudellinen johdonmukaisuus, tekninen laatu sekä se, että arviot, tukisuunnitelma ja täytäntöönpanosuunnitelma ovat perusteltuja.

*13 artikla***Päätös**

1. Toimivaltaisten kansallisten viranomaisten on tarpeen mukaan:

- a) hyväksyttävä sellaisten rahastojen suuruus ja sellaiset ohjelmat, jotka täyttävät asetuksen (EY) N:o 2200/96 15 ja 16 artiklan ja tämän luvun vaatimukset
- b) hyväksyttävä ohjelmat edellyttäen, että tuottajaorganisaatiot hyväksyvät tietyt muutokset; tai
- c) hylättävä ohjelmat.

2. Toimivaltaisten kansallisten viranomaisten on tehtävä päätökset ohjelmista ja rahastoista viimeistään niiden esittämisen vuoden 15 päivänä joulukuuta.

Jäsenvaltioiden on annettava kyseiset päätökset tuottajaorganisaatioiden tiedoksi viimeistään 15 päivänä joulukuuta.

*14 artikla***Seuraavien vuosien toimintaohjelmien muutokset**

1. Tuottajaorganisaatiot voivat viimeistään 15 päivänä syyskuuta hakea toimintaohjelmiin seuraavan vuoden 1 päivästä tammikuuta sovellettavia muutoksia.

Jäsenvaltiot voivat kuitenkin siirtää hakemusten jättöpäivää myöhemmäksi.

2. Muutoshakemusten mukana on oltava todistusasiakirjat, joissa esitetään muutosten syy, luonne ja vaikutukset.

3. Toimivaltaisen viranomaisen on tarkastettava toimitetut asiakirjat ja ottaen huomioon 12 artiklan säännökset tehtävä päätös toimintaohjelmien muutoshakemuksista viimeistään 15 päivänä joulukuuta. Kaikki sellaiset muutoshakemukset, joista ei ole tehty päätöstä mainitussa määräajassa, katsotaan hylätyiksi.

*15 artikla***Vuoden aikana toimintaohjelmiin tehtävät muutokset**

1. Jäsenvaltiot voivat itse määrittelemisensä edellytyksin sallia toimintaohjelmiin vuoden aikana tehtävät muutokset.

2. Kansalliset toimivaltaiset viranomaiset voivat antaa vuoden aikana tuottajaorganisaatioille luvan:

- a) panna toimintaohjelma täytäntöön ainoastaan osittain;
- b) muuttaa toimintaohjelman sisältöä, mukaan luettuna sen voimassaolon jatkaminen enintään viideksi vuodeksi;
- c) muuttaa alunperin hyväksytyä toimintarahaston suuruutta enintään 20 prosentilla edellyttäen, että toimintaohjelman yleiset tavoitteet säilyvät samoina.

3. Jäsenvaltioiden on määriteltävä edellytykset toimintaohjelmien muuttamiseksi vuoden aikana ilman toimivaltaisen kansallisen viranomaisen ennakkohyväksyntää.

Toimivaltaisen viranomaisen on kuitenkin aina hyväksyttävä ennakolta markkinoilta poistojen rahoitukseen asetuksen (EY) N:o 2200/96 15 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti hyväksytyntä toimintarahaston suuruuden mahdolliset korotukset.

Muutokset ovat tukikelpoisia ainoastaan silloin, kun tuottajaorganisaatio ilmoittaa niistä toimivaltaiselle viranomaiselle viipymättä.

*16 artikla***Toimintaohjelmien kesto**

1. Toimintaohjelmat on pantava täytäntöön vuosittain 1 päivästä tammikuuta 31 päivään joulukuuta.

2. Toimintaohjelman, joka on hyväksytty viimeistään 15 päivänä joulukuuta, soveltaminen alkaa seuraavan vuoden tammikuun 1 päivänä.

Sellaisten ohjelmien täytäntöönpanoa, jotka on hyväksytty 15 päivän joulukuuta jälkeen, lykätään vuodella.

V LUKU

TUKI

*17 artikla***Hyväksytty tukimäärä**

Ohjelmien hyväksynnän jälkeen jäsenvaltioiden on vahvistettava asetuksen (EY) N:o 2200/96 16 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu hyväksytty tukimäärä.

Jäsenvaltioiden on annettava hyväksytty tukimäärä tuottajaorganisaatioiden tiedoksi viimeistään 15 päivänä joulukuuta.

*18 artikla***Hakemukset**

1. Tuottajaorganisaatioiden on esitettävä toimivaltaiselle viranomaiselle tukea tai sen loppuosaa koskeva hakemus kunkin sellaisen toimintaohjelman osalta, jolle tukea haetaan, viimeistään sitä vuotta, jolle tukea haetaan, seuraavan vuoden 31 päivänä tammikuuta.

2. Hakemuksiin on liitettävä todisteet, jotka osoittavat:

- a) kaupan pidetyn tuotannon arvon;
- b) jäseniltä perityt ja toimintarahastoon maksetut rahoitusosuudet;
- c) toimintaohjelmaan liittyvät menot;

- d) sen osuuden toimintavaroista, joka on käytetty markkinoilta poistamisista maksettuun tukeen;
- e) jäsenille maksettujen korvausten ja/tai lisien määrän;
- f) asetuksen (EY) N:o 2200/96 15 artiklan 3 kohdan kolmannessa alakohdassa ja 23 artiklan 3, 4 ja 5 kohdassa vahvistettujen rajoitusten noudattamisen.

3. Hakemukset voivat kattaa ohjelmoidut menot, jotka eivät kuitenkaan ole toteutuneet, jos voidaan osoittaa, että:

- a) kyseisiä toimia ei voitu toteuttaa toimintaohjelman täytäntöönpanovuoden 31 päivään joulukuuta mennessä syistä, joihin asianomainen tuottajaorganisaatio ei voinut vaikuttaa,
- b) kyseiset toimet voidaan toteuttaa seuraavaan vuoden 30 päivään huhtikuuta mennessä,
- c) tuottajaorganisaation vastaava maksuosuus säilyy toimintarahastossa.

Tuki maksetaan ja 20 artiklan 3 kohdan mukaisesti asetettu vakuus vapautetaan ainoastaan sillä edellytyksellä, että todisteet ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettujen ohjelmoitujen menojen toteuttamisesta toimitetaan viimeistään 30 päivänä huhtikuuta vuotta, jolle menot oli ohjelmoitu, seuraavana vuonna ja sillä perusteella, että oikeus tukeen on tosiasiallisesti syntynyt.

4. Jos hakemukset esitetään 1 kohdassa säädetyn päivämäärän jälkeen, tukea vähennetään prosentilla jokaista myöhästymispäivää kohden.

Asianmukaisesti perustelluissa poikkeustapauksissa toimivaltainen viranomais voi hyväksyä hakemukset 1 kohdassa säädetyn päivämäärän jälkeen, jos 23 artiklassa säädetty tarkastukset on tehty ja 19 artiklassa säädettyä maksumääräaikaa on noudatettu.

19 artikla

Tuen maksaminen

Jäsenvaltioiden on maksettava haettu tuki viimeistään ohjelman täytäntöönpanovuotta seuraavan vuoden 30 päivänä kesäkuuta.

Jäsenvaltiot voivat kuitenkin siirtää tämän päivämäärän 15 päivään lokakuuta.

20 artikla

Ennakkomaksut

1. Tuottajaorganisaatiot voivat hakea ennakkoa siitä tuen osasta, joka vastaa toimintaohjelmasta kolmen kuukauden kuluessa ennakkomaksuhakemuksen esittämiskuukaudesta alkaen aiheutuvia menoja.

2. Ennakkomaksuhakemukset on esitettävä tammikuussa, huhtikuussa, heinäkuussa ja lokakuussa.

Minkään vuoden ennakkomaksut eivät saa yhteensä ylittää 90:tä prosenttia toimintaohjelmalle myönnettävän tuen alunperin hyväksytystä määrästä.

3. Komission asetuksen (ETY) N:o 2220/85⁽¹⁾ mukaisesti ennakoiden maksamisen edellytyksenä on sellaisen vakuuden asettaminen, joka vastaa 110:tä prosenttia kyseisestä ennakosta.

Jäsenvaltioiden on säädettävä edellytyksistä, joilla varmistetaan, että toimintarahastoon maksettavat maksuosuudet on peritty 5 artiklan 2 kohdan ja 6 artiklan mukaisesti ja että aiemmat ennakkomaksut on tosiasiallisesti käytetty.

4. Vakuuksien vapauttamista voidaan hakea koko vuoden aikana, ja hakemuksiin on liitettävä asianmukaiset todistusasiakirjat.

Vakuudet vapautetaan 80 prosenttiin maksettujen ennakoiden määrästä.

5. Asetuksen (EY) N:o 2220/85 20 artiklassa tarkoitettu ensisijainen vaatimus on toimintaohjelmissa esitettyjen toimien toteuttaminen tämän asetuksen 9 artiklan b ja c alakohdassa vahvistettujen sitoumusten mukaisesti.

Jos ensisijaista vaatimusta ei täytetä tai 9 artiklan b ja c alakohdassa vahvistettuja sitoumuksia rikotaan vakavasti, vakuudet menetetään, sanotun kuitenkaan rajoittamatta asetuksen 24 artiklassa säädettyjen muiden seuraamusten soveltamista.

Jollei muita vaatimuksia täytetä, vakuutta vähennetään suhteessa todetun sääntöjenvastaisuuden vakavuuteen.

21 artikla

Osittaiset maksut

1. Tuottajaorganisaatiot voivat hakea sen tuen osan maksamista, joka vastaa toimintaohjelmasta kolmen edellisen kuukauden aikana aiheutuneita menoja.

Hakemukset on esitettävä huhtikuussa, heinäkuussa ja lokakuussa. Hakemuksiin on liitettävä asiaankuuluvat todistusasiakirjat.

Tukien osia koskeviin hakemuksiin liittyvät maksut eivät saa yhteensä ylittää 90:tä prosenttia toimintaohjelman tuen alunperin hyväksytystä määrästä tai todellisista menoista riippuen siitä, kumpi määrä on pienempi.

2. Tuottajaorganisaatiot voivat hakea markkinoilta poistamisia koskevan tuen osan maksamista.

Nämä hakemukset voidaan esittää yhdessä 1 kohdassa tarkoitettujen hakemusten kanssa. Niitä koskevat asetuksen (EY) N:o 2200/96 15 artiklan 3 kohdan kolmannessa alakohdassa ja 23 artiklan 3, 4 ja 5 kohdassa säädetty rajoitukset.

⁽¹⁾ EYVL L 205, 3.8.1985, s. 5.

VI LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

22 artikla

Tuottajaorganisaation esittämät kertomukset

1. Tuottajaorganisaatioiden on toimitettava tukihakemusten liitteenä vuosikertomukset yhteisön tukea saavien, toimintarahastojen alaisten toimintaohjelmien täytäntöönpanosta.

Näissä kertomuksissa on annettava seuraavat tiedot:

- a) edellisenä vuonna toteutetut toimintaohjelmat sekä markkinoilta poistamista koskevat toimet;
- b) toimintaohjelmiin tehdyt tärkeimmät muutokset;
- c) arvioidun ja haetun tuen väliset vaihtelut.

2. Toimintaohjelman viimeisenä vuonna 1 kohdassa tarkoitetun vuosikertomuksen korvaa loppukertomus.

Loppukertomukseen on liitettävä toimintaohjelmia koskeva arvio, joka voidaan laatia erikoistuneen konsulttitoimiston avulla. Siinä on käytävä ilmi, missä määrin ohjelmien tavoitteet on saavutettu. Siinä on selvitettävä toimia ja/tai menetelmiä koskevat muutokset, jotka on otettu tai otetaan huomioon seuraavia toimintaohjelmia valmisteltaessa tai voimassa olevia toimintaohjelmia muutettaessa.

23 artikla

Tarkastukset

1. Jäsenvaltioiden on tehtävä paikalla tuottajaorganisaatioiden tarkastuksia lyhyellä varoajalla tai ilman varoaikaa varmistaakseen, että tuen myöntämistä koskevia edellytyksiä noudatetaan.

Tarkastusten on koskettava erityisesti:

- a) toimintaohjelmaan sisältyvien toimenpiteiden täytäntöönpanoa, ja erityistä huomiota on kiinnitettävä investointeihin liittyviin toimenpiteisiin;
- b) todellisia kustannuksia ja menoja ilmoitettuun tukeen verrattuna.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen tarkastusten on katettava vuosittain merkittävä otos hakemuksista. Otoksen on käsitettävä vähintään 20 prosenttia tuottajaorganisaatioista ja 30 prosenttia tuen kokonaismäärästä.

Jos tarkastuksissa paljastuu merkittäviä sääntöjenvastaisuuksia yhdellä alueella, yhdessä alueen osassa tai jossakin tietyssä tuottajaorganisaatioissa, toimivaltaisten viranomaisten on suoritettava lisätarkastuksia kyseisen vuoden aikana ja korotettava seuraavana vuonna tarkastettavien hakemusten prosenttiosuutta.

3. Toimivaltaisten viranomaisten on määritettävä tarkastettavat tuottajaorganisaatiot erityisesti riskianalyysin ja tuen edustavuuden perusteella.

Riskianalyysissä on otettava huomioon:

- a) tuen määrä;
- b) vuotuisten ohjelmien edistyminen edelliseen vuoteen verrattuna;
- c) edellisten vuosien aikana tehtyjen tarkastusten tulokset;
- d) muut jäsenvaltioiden määrittelemät muuttujat, erityisesti, ottavatko tuottajaorganisaatiot osaa jäsenvaltion tai riippumattoman varmennuslaitoksen virallisesti hyväksymään laaturjestelmään.

4. Kukin tuottajaorganisaatio on tarkastettava vähintään kerran ennen toimintaohjelman viimeiseen vuoteen liittyvän tuen tai sen loppuosan maksua.

24 artikla

Takaisinperintä ja seuraamukset

1. Aiheettomasti maksettu tuki tai tukihakemus peritään takaisin tai evätään 3 kohdan mukaisesti ja tuensaajaan/hakijaan sovelletaan seuraamuksia, jos:

- a) kaupan pidetyn tuotannon tosiasiallinen arvo on pienempi kuin tuen laskemisessa käytetty määrä;
- b) toimintarahastoa on ylläpidetty tavalla, joka ei ole asetuksen (EY) N:o 2200/96 15 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan säännösten mukainen, tai sitä on käytetty muihin tarkoituksiin kuin mitä mainitun asetuksen 15 artiklan 2 kohdassa tarkoitetaan; tai
- c) toimintaohjelma on toteutettu tavalla, joka ei vastaa kyseisen jäsenvaltion sitä hyväksyessään asettamia edellytyksiä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän asetuksen 14 ja 15 artiklan soveltamista.

2. Jos myöhemmin katsotaan, että jokin toimenpide ei ole tukikelpoinen mutta se on pantu täytäntöön jäsenvaltion hyväksymän toimintaohjelman mukaisesti, jäsenvaltio voi maksaa aiheellisen tuen tai olla perimättä jo maksettua tukea takaisin, jos se toimisi samalla tavalla vastaavissa kansallisesta talousarviosta rahoitettavissa tapauksissa ja jos tuottajaorganisaatio ei ole laiminlyönyt tehtäviään, sanotun kuitenkaan rajoittamatta neuvoston asetuksen (EY) N:o 1258/1999⁽¹⁾ 7 artiklan 4 kohdan säännösten soveltamista.

⁽¹⁾ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 103.

3. Kun 1 kohtaa sovelletaan, tuensaaajalta/hakijalta edellytetään, että se:

a) jos tuki on jo maksettu:

- i) maksavan takaisin aiheuttomasti maksetun tuen korkoineen, jos kyseessä on ilmeinen virhe;
- ii) maksavan aiheuttomasti maksetun tuen takaisin kaksinkertaisina korkoineen, jos kyseessä on petos;
- iii) kaikissa muissa tapauksissa maksavan takaisin aiheuttomasti maksetun tuen 50 prosenttia korotettuna korkoineen;

b) jos tukihakemukset on esitetty mutta tukea ei ole maksettu:

- i) maksavan aiheuttomasti haetun tuen, jos kyseessä on petos;
- ii) maksavan 50 prosenttia aiheuttomasti haetusta tuesta kaikissa muissa tapauksissa ilmeisiä virheitä lukuun ottamatta.

4. Edellä 3 kohdan a alakohdassa tarkoitettu korko laskeaan:

a) sen perusteella, miten paljon aikaa on kulunut maksun ja tuensaaajan suorittaman takaisinmaksun välillä;

b) käyttäen perusteena Euroopan keskuspankin perusrahoitusoperaatioissaan soveltamaa korkoa, joka julkaistaan *Euroopan unionin virallisen lehden* C-sarjassa ja joka oli voimassa aiheuttoman maksun suorittamisajankohtana, kolmella prosenttiyksiköllä korotettuna.

5. Edellä 3 kohdan mukaisesti takaisin perittävä tuki maksetaan vastuussa oleville maksajavirastoille, jotka vähentävät ne Euroopan maatalouden ohjauksen- ja tukirahastosta rahoitetuista menoista.

6. Jos on kyse tahallisesti tai vakavan laiminlyönnin vuoksi tehdystä vilpillisestä ilmoituksesta, kyseiselle tuottajaorganisaatiolle ei myönnetä tukea vilpillisen ilmoituksen toteamisvuotta seuraavaksi vuodeksi.

25 artikla

Jäsenvaltioiden säännökset

Jäsenvaltiot voivat hyväksyä asetusta (EY) N:o 2200/96 ja tätä asetusta täydentäviä säännöksiä, jotka koskevat tukikelpoisia toimia tai menoja.

26 artikla

Jäsenvaltioiden esittämät kertomukset

1. Jäsenvaltioiden on toimitettava kunkin vuoden 1 päivään kesäkuuta mennessä tuottajaorganisaatioita, toimintarahastoja ja toimintaohjelmia sekä tarkastuksia ja seuraamuksia koskevat rahoitukselliset ja laadulliset tiedot liitteen III mukaisesti.

2. Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle tiedoksi kaikki tämän asetuksen nojalla säätämänsä toimenpiteet ja edellytykset ja erityisesti:

a) edellä 8 artiklan 1 kohdan e alakohdan i, ii ja iii alakohdassa tarkoitettujen menettelyt ja tiedot;

b) edellä 7 artiklassa tarkoitettujen arvioiden toimintarahastoista;

c) tukihakemuksia koskevat yksityiskohtaiset tiedot;

d) vahvistetut edellytykset, joiden mukaan toimintaohjelmiin vuoden aikana tehtävät muutokset sallitaan 15 artiklan mukaisesti;

e) edellä 24 artiklan 2 kohdan soveltamiseksi tarvittaessa vahvistetut säännökset;

f) edellä 25 artiklan nojalla vahvistetut säännökset.

VII LUKU

KUMOAMINEN JA LOPPUSÄÄNNÖKSET

27 artikla

Kumoaminen

Kumotaan asetus (EY) N:o 609/2001.

Viittauksia kumottuun asetukseen pidetään viittauksina tähän asetukseen.

28 artikla

Loppusäännökset

Jäsenvaltioiden ennen tämän asetuksen voimaantuloa hyväksymien toimintaohjelmien, joiden täytäntöönpano jatkuu vuonna 2004, on oltava tämän asetuksen mukaisia. Tuottajaorganisaatioiden on haettava tarvittavia muutoksia viimeistään 15 päivänä syyskuuta 2003.

Jäsenvaltiot voivat säätää ennen tämän asetuksen voimaantuloa hyväksytyjen ohjelmien säilyttämisestä entisellään.

29 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 11 päivänä elokuuta 2003.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

LIITE I

Toimintaohjelmien vapaavalintainen sisältö

1. Monivuotisista viljelmistä aiheutuvat kustannukset (monivuotiset kasvit, puut ja pensaat).

2. Enintään kymmenen vuoden ajan toimea kohti erityiskustannukset, jotka johtuvat:

- a) luonnonmukaisesta, integroidusta tai kokeellisesta tuotannosta ⁽¹⁾;
- b) luonnonmukaisesta kasvinsuojeluaineistosta ⁽²⁾;
- c) ympäristötoimenpiteistä, pakkausten ympäristöhoidollisesta käsittelystä aiheutuvat kulut mukaan luettuina ⁽³⁾;
- d) laadun parannukseen liittyvistä toimenpiteistä, varmennetut siemenet, sienirihmastot ja kasvit mukaan luettuina.

Kunkin edellä tarkoitetun tukikelpoisten erityiskustannusten luokan osalta jäsenvaltiot voivat lisäkustannusten vertaamiseksi tavanomaisiin kustannuksiin vahvistaa tavanomaiset kiinteät maksut asianmukaisin perusteluin.

3. Erityisesti toimintarahastoon tai ohjelmaan liittyvät yleiskustannukset ⁽⁴⁾, jotka katetaan kertakorvauksella, joka on kaksi prosenttia hyväksytystä toimintarahastosta vastaavalla kertakorvauksella enintään 180 000 euroon saakka ⁽⁵⁾. Tästä kahdesta prosentista yksi prosentti on yhteisön tukea ja yksi prosentti tulee tuottajaorganisaatiolta.

Jos kyseessä on asetuksen (EY) N:o 1432/2003 ⁽⁶⁾ 9 artiklassa tarkoitettu tuottajaorganisaatioiden liitto, kyseinen kertaussumma voidaan kertoa kyseiseen liittoon kuuluvien tuottajaorganisaatioiden määrällä aina enintään 1 250 000 euroon saakka.

4. Henkilöstökustannukset (mukaan luettuina palkkakulut, jos tuottajaorganisaatio vastaa niistä), jos ne johtuvat toimenpiteistä, joiden tarkoituksena on:

- a) laadun parantaminen tai säilyttäminen tai ympäristön suojeleminen;
- b) kaupan pitämisen tason parantaminen.

Kyseisten toimenpiteiden toteuttaminen vaatii erityisesti pätevää henkilöstöä. Jos tuottajaorganisaatio käyttää tällaisissa tapauksissa omaa henkilöstöään tai jäsenenä olevia tuottajia, työhön käytetty aika on todistettava oikeaksi asiakirjoin.

Jos jäsenvaltio haluaa tarjota vaihtoehdon sille, että rahoitus rajoitettaisiin todellisiin kustannuksiin, sen on vahvistettava kaikkien edellä tarkoitettujen tukikelpoisten kustannusten osalta ennakoita ja asianmukaisesti perusteltuina kertausumat, joiden enimmäismäärä on 20 prosenttia hyväksytystä toimintarahastosta. Tätä prosenttiosuutta voidaan korottaa asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa.

Kyseisten kertausummien hakemiseksi tuottajaorganisaatioiden on esitettävä todisteet toimen toteuttamisesta jäsenvaltiota tyydyttävällä tavalla.

5. Investoinnit kuljetusvälineisiin, joissa on kylmäkuljetus- tai säätöilmakuljetuslaitteet.

6. Maantiekuljetuksiin verrattuina ulkoiset lisäkuljetuskustannukset, jotka aiheutuvat ympäristösyistä tehdyistä rautatie- ja/tai laivaliikennekuljetuksista ja jotka jäsenvaltiot vahvistavat kiinteämääräisesti kilometriä kohden.

7. Toimintaohjelmissa vahvistettujen toimien täytäntöönpanoon liittyvistä kokouksista ja koulutusohjelmista aiheutuvat kustannukset, osallistujien päivärahat sekä matka- ja majoituskulut mukaan luettuina (tarvittaessa kiinteämääräisesti).

8. Yleisluonteiset menekinedistämistoimet ja laatumerkkien edistämistoimet. Maantieteelliset maininnat sallitaan ainoastaan,

- a) jos ne ovat neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2081/92 ⁽⁷⁾ soveltamisalaan kuuluvia suojattuja maantieteellisiä merkintöjä; tai
- b) jos kaikissa niissä tapauksissa, joissa a alakohdan säännöstä ei sovelleta, nämä maantieteelliset nimitykset ovat toissijaisia suhteessa pääasialliseen viestiin.

Menekinedistämisineistossa on oltava Euroopan yhteisön tunnus (ainoastaan, jos kyseessä on visuaalinen media) ja siihen on sisällyttävä seuraava kuvateksti: "Euroopan yhteisön tuella rahoitettu kampanja".

⁽¹⁾ Toimivaltaisen viranomaisen on vahvistettava perusteet kokeellisen tuotannon tukikelpoisuudelle ottaen huomioon menettelyn tai käsitteen uutuus ja asiaan sisältyvä riski.

⁽²⁾ Luonnonmukainen kasvinsuojeluaineisto (kuten feromonit ja saalistajat) riippumatta siitä, käytetäänkö sitä luonnonmukaisessa, integroidussa vai tavanomaisessa tuotannossa.

⁽³⁾ Pakkausten ympäristöhoidollinen käsittely on tarpeen perustella asianmukaisesti, ja sen on noudatettava pakkauksista ja pakkausjätteistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 94/62/EY liitteen II vaatimuksia (EYVL L 365, 31.12.1994, s. 10).

⁽⁴⁾ Sisältää hallinto- ja henkilöstökustannukset, kertomukset ja arviointitutkimukset sekä tämän asetuksen 3 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuun tilinpitoon ja tilien hallintoon liittyvät kustannukset.

⁽⁵⁾ Jäsenvaltiot voivat rajoittaa rahoituksen todellisiin kustannuksiin, jolloin niiden on määriteltävä tukikelpoiset kustannukset.

⁽⁶⁾ Ks. tämän virallisen lehden sivu 18.

⁽⁷⁾ EYVL L 27, 30.1.1997, s. 50.

9. Tuottajaorganisaatioiden tuote- ja tavaramerkkien edistäminen.
10. Tuottajaorganisaatioiden yhteensulautumisesta tai hankinnasta aiheutuvat oikeudelliset ja hallintokustannukset sekä kansainvälisten tuottajaorganisaatioiden tai kansainvälisten tuottajaorganisaatioiden liittojen perustamisesta aiheutuvat oikeudelliset ja hallintokustannukset; tuottajaorganisaatioiden tämän seikan osalta teettämät toteutettavuustutkimukset ja pyytämät ehdotukset.
11. Käytetyt laitteet ja välineet komission asetuksessa (EY) N:o 1685/2000 ⁽¹⁾ olevassa säännössä nro 4 vahvistetuin edellytyksin.
12. Rakentamaton maa, jonka osto on tarpeen ohjelmaan sisältyvän investoinnin tekemiseksi, asetuksessa (EY) N:o 1685/2000 säädetyssä säännössä nro 5 olevan 1 kohdan 1.1 alakohdan a, b ja c alakohdassa sekä 1.2 kohdassa vahvistetuin edellytyksin ⁽²⁾.
13. Leasing-vuokraus tavaran nettomarkkina-arvon rajoissa ja asetuksessa (EY) N:o 1685/2000 olevassa säännössä nro 10 olevassa 3 kohdassa säädetyin edellytyksin.
14. Rahoituskulut asetuksessa (EY) N:o 1685/2000 olevassa säännössä nro 3 vahvistetuin edellytyksin.
15. Vuokraus ostamisen vaihtoehtona taloudellisesti perustelluissa tapauksissa, kun asiasta esitetään jäsenvaltiota tyydyttävät todisteet.
16. Kiinteistöjen osto asetuksessa (EY) N:o 1685/2000 olevassa säännössä nro 6 olevassa 2.1, 2.2 ja 2.3 kohdassa säädetyin edellytyksin.
17. Yksittäisiä tiloja koskevat investoinnit tai toimet edellyttäen, että ne vaikuttavat myönteisesti toimintaohjelman tavoitteiden toteutumiseen. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tarkoituksenmukaiset määräykset vahvistetaan investoinnin tai sen arvon perimiseksi takaisin, jos jäsen lähtee organisaatiosta.
18. Investoinnit yhtiöiden osakkeisiin, jos investointi vaikuttaa myönteisesti toimintaohjelman tavoitteiden toteutumiseen.
19. Investointien korvaaminen Korvausinvestoinnit edellyttäen, että korvattujen investointien jäljelle jäävä arvo:
 - a) lisätään tuottajaorganisaation toimintarahastoon; tai
 - b) vähennetään korvauskustannuksista.

Investoinnit, leasing-vuokrauksena tehdyt investoinnit mukaan luettuina, joiden lyhennysaika ylittää toimintaohjelman keston, voidaan siirtää seuraavalle toimintaohjelmalle asianmukaisin taloudellisin perustein ja erityisesti tapauksissa, joissa verotuksellinen poistoaika on yli viisi vuotta.

⁽¹⁾ EYVL L 242, 27.9.2000, s. 18.

⁽²⁾ Toimivaltainen viranomainen voi vahvistaa asetuksessa (EY) N:o 1685/2000 säädetyille säännölle nro 5 lisäedellytyksiä tämällytyypisten menojen hyväksymiselle kaikenlaisen keinottelun välttämiseksi. Näihin edellytyksiin voi kuulua erityisesti vähimmäisajan voimassa oleva investoinnin/maan myyntikielto sekä maan arvon ja investoinnin arvon välisen enimmäiskorrelaation vahvistaminen.

LIITE II

Toimet ja menot, joille tukea ei voida myöntää

1. Yleiset tuotantokustannukset ja erityisesti
 - siemenet, sienirihmastot ja kasvit,
 - kasvinsuojeluaineet, myös integroidussa torjunnassa käytettävät aineet, sekä lannoitteet ja muut tuotantopainokset,
 - pakkausmateriaali-, varastointi- ja pakkaamiskustannukset, myös uuden prosessin osana,
 - keräys- ja (sisäiset tai ulkoiset) kuljetuskustannukset,
 - käyttökustannukset (erityisesti sähkö, polttoaine ja huolto).
2. Yleiskustannukset.
3. Tulo- tai hintalisät.
4. Vakuutuskustannukset, myös yksittäiset tai ryhmävakuutusmaksut sekä tuottajaorganisaation yhteyteen perustettava vakuutusrahasto.
5. Kokonaan tai osittain ennen toimintaohjelman käynnistämistä toteutettuja toimia varten otettujen lainojen takaisinmaksu (erityisesti vuosimaksut).
6. Rakentamattoman maan osto.
7. Kokouksiin ja koulutusohjelmiin osallistuville tuottajille ansionmenetyksen korvaamiseksi maksettavat maksut.
8. Tuottajaorganisaation jäsenten yhteisön ulkopuolella tuottamiin määriin liittyvät toimet tai kustannukset.
9. Toimet, jotka voivat vääristää kilpailua tuottajaorganisaation muun taloudellisen toiminnan kannalta; toimet ja toimenpiteet, jotka hyödyttävät suoraan tai välillisesti tuottajaorganisaation muuta taloudellista toimintaa, rahoitetaan siinä suhteessa, kuin ne koskevat aloja tai tuotteita, joiden perusteella tuottajaorganisaatio on hyväksytty.
10. Käytetyt laitteet ja välineet.
11. Investoinnit kuljetusvälineisiin, joita tuottajaorganisaatio käyttää kaupan pitämiseen tai jakeluun.
12. Vuokraus ostamisen vaihtoehtona; vuokrattujen hyödykkeiden käyttökustannukset.
13. Leasing-sopimuksiin liittyvät menot (verot, korko, vakuutusmaksut jne.) ja käyttökustannukset.
14. Yksittäisten kaupallisten merkkin ja maantieteellisiä viitteitä sisältävien merkkin edistäminen.
15. Tässä luettelossa mainittuihin toimiin tai menoihin liittyvät aliurakkasopimukset.
16. Alv ja muut verot ja maksut asetuksessa (EY) N:o 1685/2000 ⁽¹⁾ olevassa säännössä nro 7 olevassa 4 kohdassa vahvistetuun edellytykseen.
17. Investoinnit tuoreiden tuotteiden jalostamiseksi (tuottajaorganisaation toteuttamia, tuotteen käsittelyyn sen kaupan pitämiseksi liittyviä toimia, erityisesti puhdistusta, leikkausta, viimeistelyä, kuivausta ja pakkaamista ei pidetä jalostuksena).

⁽¹⁾ EYVL L 242, 27.9.2000, s. 18.

LIITE III

JÄSENVALTIOIDEN KERTOMUKSIA KOSKEVAT VAATIMUKSET

Tiedot, jotka jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle komission laatimien mallien mukaisesti

1 osa: Tuottajaorganisaatiot:

1. Hallinnolliset tiedot (erityisesti hyväksymisnumero, oikeudellinen muoto, jäseninä olevien luonnollisten ja oikeushenkilöiden lukumäärä).
2. Tuotantoa koskevat tiedot (myös kaupan pidetyn tuotannon arvon laskeminen ja avaintuotteita koskevat tiedot).

2 osa: Toimintarahastot ja toimintaohjelmat:

1. Käytetyt viiteajat.
2. Tukia koskevat arviot.
3. Tukihakemukset ja tosiasiallisesti suoritettut tukimaksut, mukaan luettuna markkinoilta poistamisiin käytetty toimintarahaston prosenttiosuus.
4. Menojen pääluokat (myös vuoden aikana tehdyt huomattavat muutokset).

3 osa: Valvonta, takaisinperintä ja seuraamukset

1. Tarkastetut tuottajaorganisaatiot.
 2. Tarkastusviranomainen ja yhteenveto, joka sisältää valvonnan tulokset (ainoastaan tärkeimmät kohdat).
 3. Viimeistään 15. marraskuuta toimitettavat ajan tasalle saatetut rahoitustiedot tosiasiallisesti suoritetuista maksuista.
-

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1434/2003,**annettu 11 päivänä elokuuta 2003,****B-menettelyn mukaisten hedelmä- ja vihannesalan vientitodistusten antamisesta (syötäväksi tarkoitettut viinirypäleet)**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon hedelmä- ja vihannesalan yhteisestä markkinajärjestelystä 28 päivänä lokakuuta 1996 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2200/96 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 47/2003 ⁽²⁾,

ottaa huomioon neuvoston asetuksen (EY) N:o 2200/96 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä hedelmä- ja vihannesalan vientitukien osalta 8 päivänä lokakuuta 2001 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1961/2001 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1176/2002 ⁽⁴⁾, ja erityisesti sen 6 artiklan 6 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Komission asetuksessa (EY) N:o 1061/2003 ⁽⁵⁾ vahvistetaan ne ohjeelliset määrät joille B-menettelyn mukaisia vientitodistuksia saa antaa.
- (2) Komission käytössä tällä hetkellä olevien tietojen mukaan meneillään olevan vientijakson ohjeellinen määrä on syötäväksi tarkoitettujen viinirypäleiden osalta

vaarassa ylittyä piakkoin. Tämä ylitys olisi vahingollinen hedelmä- ja vihannesalan vientitodistusjärjestelmän moitteettomalle toiminnalle.

- (3) Tilanteen helpottamiseksi on syytä hylätä 11 päivän elokuuta 2003 jälkeen vietyjä syötäväksi tarkoitettuja viinirypäleitä koskevat B-menettelyn mukaiset todistus-hakemukset meneillään olevan vientijakson loppuun asti,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Hylätään syötäväksi tarkoitettujen viinirypäleiden osalta B-menettelyn mukaisia vientitodistuksia koskevat hakemukset, jotka on jätetty asetuksen (EY) N:o 1061/2003 1 artiklan mukaisesti 11 päivän elokuuta 2003 jälkeen ja ennen 17 päivää syyskuuta 2003.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 12 päivänä elokuuta 2003.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 11 päivänä elokuuta 2003.

Komission puolesta

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Maatalouden pääjohtaja

⁽¹⁾ EYVL L 297, 21.11.1996, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 7, 11.1.2003, s. 64.

⁽³⁾ EYVL L 268, 9.10.2001, s. 8.

⁽⁴⁾ EYVL L 170, 29.6.2002, s. 69.

⁽⁵⁾ EUVL L 154, 21.6.2003, s. 44.

**KOMISSION DIREKTIIVI 2003/78/EY,
annettu 11 päivänä elokuuta 2003,
näytteenotto- ja määrittymenetelmistä elintarvikkeiden patuliinipitoisuuksien virallista tarkastusta
varten
(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon elintarvikkeiden tarkastamisessa tarvittavien yhteisön näytteenottomenetelmien ja analyysimenetelmien käyttöön ottamisesta 20 päivänä joulukuuta 1985 annetun neuvoston direktiivin 85/591/ETY⁽¹⁾ ja erityisesti sen 1 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Tiettyjen elintarvikkeissa olevien vieraiden aineiden enimmäismäärien vahvistamisesta 8 päivänä maaliskuuta 2001 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 466/2001⁽²⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 1425/2003⁽³⁾, vahvistetaan patuliinin enimmäispitoisuudet tietyissä elintarvikkeissa.
- (2) Virallista elintarvikkeiden tarkastusta koskevista lisätoimenpiteistä 29 päivänä lokakuuta 1993 annetussa neuvoston direktiivissä 93/99/ETY⁽⁴⁾ otetaan käyttöön laatustandardijärjestelmä laboratorioille, joiden tehtäväksi jäsenvaltiot ovat antaneet elintarvikkeiden virallisen tarkastuksen.
- (3) On tarpeen vahvistaa yleiset perusteet, jotka määrittymenetelmien on täytettävä, jotta tarkastuksia suorittavien laboratorioiden käyttämät menetelmät olisivat vertailukelpoisia. Lisäksi on erittäin tärkeää, että määrittymen-
loiset ilmoitetaan ja tulkitaan yhtenäisesti, jotta varmistetaan yhdenmukaistettu valvonta kaikkialla Euroopan unionissa. Näitä tulkintasääntöjä sovelletaan virallista valvontaa varten otettujen näytteiden määrittymen-
tuloksiin. Oikeustoimiin ja kiistojen ratkaisumenettelyihin tarkoitettujen näytteiden osalta sovelletaan kansallisia sääntöjä.
- (4) Näytteenotto- ja määrittymenetelmiä koskevat säännökset perustuvat nykyiseen tietämykseen, ja niitä on mahdollista mukauttaa tieteen ja tekniikan kehitykseen.
- (5) Tässä direktiivissä säädetyt toimenpiteet ovat elintarvikke-
ketjua ja eläinten terveyttä käsittelevän pysyvän komitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, että näytteet elintarvikkeiden patuliinipitoisuuksien virallista tarkastusta varten otetaan tämän direktiivin liitteessä I esitettyjen menetelmien mukaisesti.

2 artikla

Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, että näytteiden valmistaminen ja elintarvikkeiden patuliinipitoisuuksien virallisessa tarkastuksessa käytetty määrittymenetelmä vastaavat tämän direktiivin liitteessä II esitettyjä vaatimuksia.

3 artikla

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 1 päivänä syyskuuta 2004. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava tämän direktiivin kattamalla alalla antamansa kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

4 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

5 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 11 päivänä elokuuta 2003.

Komission puolesta

David BYRNE

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 372, 31.12.1985, s. 50.

⁽²⁾ EYVL L 77, 16.3.2001, s. 1.

⁽³⁾ Ks. tämän virallisen lehden sivu 1.

⁽⁴⁾ EYVL L 290, 24.11.1993, s. 14.

LITE I

NÄYTTEENOTTOMENETELMÄT TIETTYJEN ELINTARVIKKEIDEN PATULIINIPITOISUUKSIEN VIRALLISTA TARKASTUSTA VARTEN

1 Tarkoitus ja soveltamisala

Elintarvikkeiden patuliinipitoisuuden viralliseen tarkastukseen tarkoitettuja näytteitä on otettava jäljempänä esitettyjen menetelmien mukaisesti. Tällä tavoin saatuja kokoomanäytteitä pidetään tutkittavia eriä edustavina. Laboratorionäytteistä löydettyjen pitoisuuksien perusteella arvioidaan, noudattavatko tutkittavat erät komission asetuksessa (EY) N:o 466/2001 vahvistettuja enimmäismääriä.

2 Määritelmät

- Erä:** Yhdellä kertaa toimitettu tietty määrä elintarviketta, jonka osalta viranomaisen vahvistaa, että sillä on seuraavia yhteisiä ominaisuuksia: alkuperä, lajike, pakkaustapa, pakkaaja, lähettäjä tai merkinnät.
- Osaerä:** Suuremmasta erästä erotettu tietty osa, johon sovelletaan näytteenottomenetelmää. Jokaisen osaerän on oltava fyysisesti erillinen ja yksilöitävässä.
- Perusnäyte:** Tutkittavan erän tai osaerän yhdestä ainoasta kohdasta otettu näyte.
- Kokoomanäyte:** Kaikkien tutkittavasta erästä tai osaerästä otettujen perusnäytteiden muodostama kokonaisuus.

3 Yleiset säännökset

3.1 Henkilöstö

Näytteenottajan on oltava kyseisessä jäsenvaltiossa voimassa olevien sääntöjen mukaisesti tähän tehtävään valtuutettu henkilö.

3.2 Tuote, josta näyte otetaan

Jokaisesta tutkittavasta erästä on otettava erilliset näytteet.

3.3 Varotoimenpiteet

Näytteenoton ja näytteiden valmistuksen aikana on toteutettava varotoimenpiteitä, joilla vältetään kaikki mahdolliset muutokset, jotka voivat vaikuttaa patuliinipitoisuuteen, määrittämiseen tai kokoomanäytteen edustavuuteen.

3.4 Perusnäytteet

Perusnäytteet on mahdollisuuksien mukaan otettava tutkittavan erän tai osaerän eri kohdista. Jos tästä säännöstä poiketaan, siitä on aina ilmoitettava näytteenottodokumentissa.

3.5 Kokoomanäytteen valmistus

Kokoomanäyte saadaan perusnäytteistä. Näytteen painon on oltava vähintään 1 kilogramma, ellei tämä ole epäkäytännöllistä esimerkiksi siksi, että näyte on yksittäinen pakkaus.

3.6 Samanlaisten näytteiden valmistus

Valvontatoimenpiteisiin, kaupankäyntiin ja kiistojen ratkaisumenettelyihin tarkoitettuja samanlaisia näytteitä on otettava homogeenidusta kokoomanäytteestä sillä edellytyksellä, että tällainen menettely on jäsenvaltiossa noudatettavien sääntöjen mukainen.

3.7 Näytteiden pakkaaminen ja lähettäminen

Jokainen näyte on pakattava inertistä materiaalista valmistettuun puhtaaseen astiaan, joka suojaa näytettä riittävästi kontaminaatiolta ja mahdollisilta kuljetusvaurioilta. On myös toteutettava kaikki tarvittavat varotoimenpiteet, joilla estetään näytteen koostumuksen muuttuminen kuljetuksen tai varastoinnin aikana.

3.8 Näytteiden sinetöinti ja merkitseminen

Jokainen viralliseen käyttöön otettu näyte on sinetöitävä näytteenottopaikalla ja merkittävä jäsenvaltiossa voimassa olevien määräysten mukaisesti.

Kustakin näytteenotosta on laadittava näytteenottodistutus, jonka perusteella on mahdollista yksiselitteisesti tunnistaa erä, josta näyte on otettu. Näytteenottodistuksessa on ilmoitettava näytteenottopaikka ja -aika sekä kaikki lisätiedot, joista voi olla hyötyä määrittäjänsä tekijälle.

4 Näytteenottosuunnitelma

Käytettävällä näytteenottomenetelmällä on varmistettava, että kokoomanäyte on edustava otos tarkastettavasta erästä.

Perusnäytteiden lukumäärä

Kokoomanäytteen on oltava vähintään 1 kilogramman painoinen (ks. kohta 3.5), ellei tämä ole mahdotonta esimerkiksi siksi, että näyte on yksittäinen pakkaus.

Erästä otettavien perusnäytteiden vähimmäismäärän on oltava taulukossa 1 annetun mukainen. Kun kyseessä on nestemäinen tuote, erä on sekoitettava mahdollisimman hyvin joko manuaalisesti tai mekaanisesti juuri ennen näytteenottoa. Tällöin voidaan olettaa, että patuliini on jakautunut homogeenisesti tietyssä erässä, ja riittää, että erästä otetaan kolme perusnäytettä kokoomanäytettä varten.

Perusnäytteiden on oltava samanpainoisia. Perusnäytteen painon on oltava vähintään 100 grammaa ja kokoomanäytteen vähintään 1 kilogramma. Jos tästä säännöstä poiketaan, siitä on aina ilmoitettava kohdassa 3.8 säädettyssä näytteenottodistuksessa.

Taulukko 1

Tutkittavasta erästä otettavien perusnäytteiden vähimmäismäärä

Erän paino (kg)	Perusnäytteiden vähimmäismäärä
< 50	3
50—500	5
> 500	10

Jos erä koostuu erillisistä pakkauksista, kokoomanäytteen muodostamiseksi otettavien pakkausten lukumäärä annetaan taulukossa 2.

Taulukko 2

Kokoomanäytteen muodostamiseksi otettavien pakkauksien (perusnäytteiden) lukumäärä, jos erä koostuu erillisistä pakkauksista

Pakkausten tai yksiköiden lukumäärä erässä	Näyteeksi otettavien pakkausten tai yksiköiden vähimmäislukumäärä
1—25	1 pakkaus tai yksikkö
26—100	noin 5 %, vähintään 2 pakkausta tai yksikköä
> 100	noin 5 %, enintään 10 pakkausta tai yksikköä

5 Erän tai osanerän säännöstenmukaisuus

Tarkastuslaboratorio tekee laboratorionäytteestä valvontatoimenpiteitä varten toisen määrittäjänsä määrityksen, jos ensimmäisestä määrityksestä saatu tulos on alle 20 prosenttia vähemmän tai enemmän kuin enimmäismäärä, ja laskee tulosten keskiarvon.

Erä hyväksytään, jos ensimmäisestä määrityksestä saatu tulos on enemmän kuin 20 prosenttia enimmäismäärää vähemmän tai, mikäli toinen määrittäjänsä määritys on tarpeen, jos keskiarvo on asetuksessa (EY) N:o 466/2001 vahvistetun vastaavan enimmäismäärän mukainen, kun otetaan huomioon mittaukseen liittyvät epävarmuustekijät ja korjaus saannon suhteen.

Erä ei ole asetuksessa (EY) N:o 466/2001 vahvistetun enimmäismäärän mukainen, jos — saannon suhteen korjattu — keskiarvo ylittää enimmäismäärän selvästi, kun otetaan huomioon mittausepävarmuus.

LIITE II

NÄYTTEIDEN VALMISTUS JA VAATIMUKSET, JOTKA TIETTYJEN ELINTARVIKKEIDEN PATULIINIPITOISUUDEN VIRALLISESSA TARKASTUKSESSA KÄYTETTÄVIEN MÄÄRITYSMENETELMIEN ON TÄYTETTÄVÄ

1 Varotoimenpiteet

Koska patuliini saattaa joissakin tuotteissa jakautua epätasaisesti, näytteet on valmistettava (ja ennen kaikkea homogenoitava) erittäin huolellisesti.

Laboratorioon toimitettu näyte on käytettävä kokonaisuudessaan tutkittavan näytteen valmistukseen.

2 Laboratorioon toimitetun näytteen käsittely

Kokoomanäyte jauhetaan (tarvittaessa) kokonaan hienoksi ja sekoitetaan huolellisesti käyttäen menetelmää, jonka on osoitettu homogeenoin näytteen täydellisesti.

3 Näytteiden jakaminen valvonta- ja oikeustoimia varten

Homogenoidusta näytteestä on otettava samanlaiset näytteet valvontatoimenpiteisiin, kaupankäyntiin ja kiistojen ratkaisumenettelyihin sillä edellytyksellä, että tällainen menettely on jäsenvaltiossa noudatettavien sääntöjen mukainen.

4 Käytettävä määrittymenelmä ja laboratorion valvonta

4.1 Määritelmät

Tavallisimmin käytetyt määritelmät, joita laboratorion vaaditaan käyttävän, ovat seuraavat:

Tavallisimmat toistotarkkuuden ominaisuudet ovat toistettavuus ja tulosten uusittavuus.

r = Toistettavuus: arvo, jonka alapuolella toistettavissa olosuhteissa (sama näyte, sama määrittäjä, samat laitteet, sama laboratorio ja lyhyt aikaväli) saadun kahden yksittäisen testituloksen välinen absoluuttinen ero sijaitsee tietyllä todennäköisyydellä (yleensä 95 %), eli $r = 2,8 \times s_r$.

s_r = Toistettavissa olosuhteissa saaduista tuloksista laskettu standardipoikkeama.

RSD_r = Toistettavissa olosuhteissa saaduista tuloksista laskettu suhteellinen standardipoikkeama $[(s_r / \bar{x}) \times 100]$, jossa \bar{x} on kaikkien laboratorioiden ja kaikkien näytteiden keskiarvo.

R = Uusittavuus: arvo, jonka alapuolella uusittavissa olosuhteissa (määrittäjien saamat identtiset näytteet eri laboratorioissa, käyttäen samaa standardimenetelmää) saatujen yksittäisten testitulosten välinen absoluuttinen ero sijaitsee tietyllä todennäköisyydellä (yleensä 95 %), eli $R = 2,8 \times s_R$.

s_R = Uusittavissa olosuhteissa saaduista tuloksista laskettu standardipoikkeama.

RSD_R = Uusittavissa olosuhteissa saaduista tuloksista laskettu suhteellinen standardipoikkeama $[(s_R / \bar{x}) \times 100]$.

4.2 Yleiset vaatimukset

Elintarvikkeiden tarkastuksessa käytettyjen määrittymenettelyjen on vastattava elintarvikkeiden tarkastuksessa tarvittavien yhteisön näytteenottomenettelyjen ja analyysimenettelyjen käyttöön ottamisesta 20 päivänä joulukuuta 1985 annetun neuvoston direktiivin 85/591/ETY (1) liitteessä olevan 1 ja 2 kohdan säännöksiä.

4.3 Erityiset vaatimukset

Jos yhteisössä ei ole säädetty erityisestä menetelmästä patuliinin määrittämiseksi elintarvikkeissa, laboratoriot voivat käyttää valitsemaansa menetelmää sillä edellytyksellä, että se vastaa seuraavia vaatimuksia:

(1) EYVL L 372, 31.12.1985, s. 50.

Patuliinin suoritusarvovaatimukset

Pitoisuus µg/kg	Patuliini		
	RSD _t (%)	RSD _R (%)	Saanto (%)
< 20	≤ 30	≤ 40	50—120
20-50	≤ 20	≤ 30	70—105
> 50	≤ 15	≤ 25	75—105

Käytettyjen menetelmien havaitsemisrajaa ei ole ilmoitettu, koska toistotarkkuuden arvot on annettu pitoisuuksille, joilla on merkitystä.

Toistotarkkuuden arvot lasketaan Horwitzin yhtälöstä seuraavasti:

$$RSD_R = 2^{(1-0,5\log C)}$$

jossa

— RSD_R on uusittavissa olosuhteissa saaduista tuloksista laskettu suhteellinen standardipoikkeama $[(s_R / \bar{x}) \times 100]$.

— C on pitoisuusaste (1 = 100 g/100 g; 0,001 = 1 000 mg/kg).

Kyseessä on yleinen yhtälö uusittavuudelle, jonka katsotaan olevan riippumaton tutkittavasta aineesta ja matriisista, mutta riippuvan useimpien rutiinimenetelmien osalta ainoastaan pitoisuudesta.

4.4 Saannon laskeminen

Määrittystulos raportoidaan saannon osalta korjattuna tai korjaamattomana. Raportointitapa ja saantoprosentti on ilmoitettava. Saannon suhteen korjattua määrittystulosta käytetään säännöstenmukaisuuden tarkistamiseen (ks. liite I, kohta 5).

Määrittystulos raportoidaan muodossa x +/- U, jossa x on määrittystulos ja U on mittausepävarmuus.

4.5 Laboratorioiden laatuvaatimukset

Laboratorioiden on täytettävä virallista elintarvikkeiden tarkastusta koskevista lisätoimenpiteistä 29 päivänä loka-kuuta 1993 annetun neuvoston direktiivin 93/99/ETY vaatimukset.

II

(Säädökset, joita ei tarvitse julkaista)

JÄSENVALTIOIDEN HALLITUSTEN EDUSTAJIEN KONFERENSSI

JÄSENVALTIOIDEN HALLITUSTEN EDUSTAJIEN PÄÄTÖS, tehty 23 päivänä heinäkuuta 2003, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen tuomarien ja julkisasiamiesten nimittämisestä

(2003/596/EY, Euratom)

EUROOPAN YHTEISÖJEN JÄSENVALTIOIDEN HALLITUSTEN
EDUSTAJAT, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 223 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan atomienergiayhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 139 artiklan,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen tuomarien Claus GULMANNin, Fidelma MACKENin, Gil Carlos RODRIGUEZ IGLESIASin, Allan ROSASin, Romain SCHINTGENin, Vassilios SKOURISin, Melchior WATHELETin sekä Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen julkisasiamiesten Siegbert ALBERin, Francis JACOBSin, Jean MISCHON ja Dámaso RUIZ-JARABO COLOMERin toimikaudet päättyvät 6 päivänä lokakuuta 2003.
- (2) Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen jäsenten ja julkisasiamiesten toimikaudet olisi osittain uudistettava kaudeksi, joka alkaa 7 päivänä lokakuuta 2003 ja päättyy 6 päivänä lokakuuta 2009,

OVAT PÄÄTTÄNEET SEURAAVAA:

1 artikla

1. Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen tuomareiksi nimitetään 7 päivänä lokakuuta 2003 alkavaksi ja 6 päivänä lokakuuta 2009 päättyväksi toimikaudeksi

Claus GULMANN

Koen LENAERTS

Fidelma MACKEN

Allan ROSAS

Romain SCHINTGEN

Rosario SILVA de LAPUERTA

Vassilios SKOURIS.

2. Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen julkisasiamiehiksi nimitetään 7 päivänä lokakuuta 2003 alkavaksi ja 6 päivänä lokakuuta 2009 päättyväksi toimikaudeksi

Francis JACOBS

Juliane KOKOTT

Luis Miguel POIARES PESSOA MADURO

Dámaso RUIZ-JARABO COLOMER.

2 artikla

Tämä päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tehty Brysselissä 23 päivänä heinäkuuta 2003.

Puheenjohtaja

U. VATTANI

KOMISSIO

KOMISSION PÄÄTÖS,
tehty 4 päivänä elokuuta 2003,
neuvoston direktiivin 93/25/ETY soveltamista koskevista määräyksistä lammas- ja vuohikarjaa ja
kyseisen alan tuotantoa koskevien tilastotietojen keruun osalta

(tiedoksiannettu numerolla K(2003) 2801)

(2003/597/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon lammas- ja vuohikarjaa koskevien tilastotietojen keruusta 1 päivänä kesäkuuta 1993 annetun neuvoston direktiivin 93/25/ETY⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 97/77/EY⁽²⁾, ja erityisesti sen 1 artiklan 4 kohdan, 2 artiklan 2 kohdan, 3 artiklan 2 ja 3 kohdan, 7 artiklan, 10 artiklan 1 ja 2 kohdan ja 13 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Neuvoston direktiivin 93/25/ETY soveltamista koskevista määräyksistä lammas- ja vuohikarjaa ja kyseisen alan tuotantoa koskevien tilastotietojen keruun osalta 30 päivänä toukokuuta 1994 tehtyä komission päätöstä 94/434/ETY⁽³⁾ on muutettu useita kertoja ja huomattavilta osilta⁽⁴⁾. Sen vuoksi olisi selkeyden ja järjeistämisen takia kodifioitava mainittu päätös.

(2) Direktiivissä 93/25/ETY tarkoitettujen tutkimusten toteuttamiseksi on tarpeen antaa tarkkoja määritelmiä. Tätä varten olisi määritettävä tutkimuksen alaan kuuluvat maatilat. Lisäksi olisi tarkasti määriteltävä tutkimustulosten jaottelussa käytettävät eri luokat sekä karjan suuruusluokat ja aluejaot, joiden perusteella jäsenvaltioiden on säännöllisin väliajoin koottava suorittamiensa tilastollisten tutkimusten tulokset. Teurastuksia koskevien tilastojen laadintaa varten olisi annettava teuraspainon yhtenäinen määritelmä.

(3) Direktiivin 93/25/ETY mukaisesti jäsenvaltioille voidaan pyynnöstä antaa lupa käyttää hallinnollisia lähteitä lammas- ja vuohikarjaa koskevien tilastotietojen keruun asemesta sekä tehdä vaadittu karjan suuruusluokkien mukainen jaottelu parillisten vuosien lopullisten tulosten osalta.

(4) Jäsenvaltiot ovat esittäneet eri mahdollisuuksia koskevia poikkeushakemuksia.

(5) Tämä päätös on pysyvän maataloustilastokomitean lausunnon mukainen,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

1. Direktiivin 93/25/ETY 2 artiklan 2 kohdassa 'maatilalla' tarkoitetaan yhtenäisen hallinnon alaista, maataloustuotteita tuottavaa teknis-taloudellista yksikköä.

2. Direktiivin 93/25/ETY 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu tilastotietojen keruu koskee:

a) maatiloja, joissa viljelyyn käytettyä maatalousmaata on vähintään yksi hehtaari;

b) maatiloja, joissa viljelyyn käytettyä maatalousmaata on vähemmän kuin yksi hehtaari, jos ne tuottavat tietyssä määrin myyntiä varten tai jos niiden tuotantoyksikön koko ylittää tietyt rajat.

⁽¹⁾ EYVL L 149, 21.6.1993, s. 10.

⁽²⁾ EYVL L 10, 16.1.1998, s. 28.

⁽³⁾ EYVL L 179, 13.7.1994, s. 33.

⁽⁴⁾ Katso liite VI.

3. Erilaista tietojen keruun rajaa käyttävien jäsenvaltioiden on sitouduttava vahvistamaan tämä raja siten, että sen alapuolelle jäävät ainoastaan pienimmät tilat, joiden osuus kyseisen jäsenvaltion komission päätöksessä 85/377/ETY⁽¹⁾ tarkoitetusta standardibruttomarginaalista (SBM) on yhteensä enintään 1 prosentti.

2 artikla

Direktiivin 93/25/ETY 3 artiklan 1 kohdassa ja 13 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen lampaiden ja vuohien luokkien määritelmät annetaan liitteessä I.

3 artikla

Direktiivin 93/25/ETY 7 artiklan 1 kohdassa tarkoitettut aluejaot esitetään liitteessä II.

4 artikla

Direktiivin 93/25/ETY 10 artiklan 1 kohdassa tarkoitettut karjan suuruusluokat esitetään liitteessä III.

5 artikla

Direktiivin 93/25/ETY 13 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu teuraseläimen teuraspaino määritellään liitteessä IV.

6 artikla

1. Liitteessä V olevassa a kohdassa mainituilla jäsenvaltioilla on direktiivin 93/25/ETY 1 artiklan 3 kohdan mukaisesti lupa käyttää hallinnollisia lähteitä tilastotietojen keruun asemasta hallinnollisia lähteitä.

2. Liitteessä V olevassa b kohdassa mainituilla jäsenvaltioilla on direktiivin 93/25/ETY 10 artiklan 2 kohdan mukaisesti lupa tehdä vaadittu jaottelu karjan suuruusluokkien mukaan parillisten vuosien lopullisten tulosten osalta.

7 artikla

Kumotaan päätös 94/434/EY.

Viittauksia kumottuun päätökseen pidetään viittauksina tähän päätökseen liitteessä VII olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

8 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 4 päivänä elokuuta 2003.

Komission puolesta

David BYRNE

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 220, 17.8.1985, s. 1.

LIITE I

Luokkien määrittely*Uuhet ja astutetut uuhikaritsat*

Karitsoineet sekä ensimmäistä kertaa astutetut naaraat.

Lypsyuuhet

Yksinomaan tai ensisijaisesti ihmisravinnoksi tarkoitetun ja/tai maitotuotteiksi jalostettavan maidon tuotantoa varten kasvatetut uuhet. Tuotannosta poistettavat lypsyuuhet (viimeisen lypsämisen ja teurastuksen välillä lihotettavat tai lihottamattomat) luetaan mukaan.

Muut uuhet

Muut uuhet kuin lypsyuuhet.

Karitsat

Nuoret uros- tai naaraspuoliset lampaat noin 12 kuukauden ikään asti.

LIITE II

Aluejaot

Belgia:	Région/Gewest
Tanska:	—
Saksa:	Bundesländer
Kreikka:	Aluekehitysviraston määrittämät alueet
Espanja:	País Vasco Navarra La Rioja Aragón Catalunya Illes Balears Castilla y León Madrid Castilla-La Mancha Comunidad Valenciana Región de Murcia Extremadura Andalucía Muut autonomiset alueet
Ranska:	— lampaiden osalta seuraavat alueet: Midi-Pyrénées Poitou-Charentes Limousin Aquitaine Provence-Alpes-Côte d'Azur Auvergne muut alueet — vuohien osalta seuraavat alueet: Rhône-Alpes Poitou-Charentes Centre-Pays-de-la-Loire Bourgogne Midi-Pyrénées muut alueet
Irlanti:	—
Italia:	— lampaiden osalta: Regioni — vuohien osalta: Regioni: Piemonte Lombardia Toscana Lazio Campania Puglia Basilicata Calabria Sicilia Sardegna muut alueet
Luxemburg:	—
Alankomaat:	Provincies
Itävalta:	Bundesländer
Portugali:	Regiones

Suomi: Etelä-Suomi — Uusimaa
Itä-Suomi
Väli-Suomi
Pohjois-Suomi

Ruotsi: — lampailla: 8 Riksområden
— vuohille: —

Yhdistynyt kuningaskunta: Standard Regions

LIITE III

TAULUKKO I

Lammaskarjan suuruusluokat

Luokat	Lampaiden omistajat (yhteensä)			Astutettujen uuhikaritsojen ja uuhien omistajat ^(b)			Lypsyuuhien ja astutettujen lypsyuuhikaritsojen omistajat ^(c)			Muiden uuhien ja astutettujen uuhikaritsojen omistajat ^(c)		
	Lampaita/omistaja	Omistajien lukumäärä	Eläinten lukumäärä tuhansina	Astutettuja uuhikaritsoja ja uuhia/omistaja	Omistajien lukumäärä	Eläinten lukumäärä tuhansina	Lypsyuuhia ja astutettuja lypsyuuhikaritsoja/omistaja	Omistajien lukumäärä	Eläinten lukumäärä tuhansina	Muita uuhia ja astutettuja uuhikaritsoja/omistaja	Omistajien lukumäärä	Eläinten lukumäärä tuhansina
I	1-9			1-9			1-9			1-9		
II	10-19			10-19			10-19			10-19		
III	20-49			20-49			20-49			20-49		
IV	50-99			50-99			50-99			50-99		
V	100-199	} ≥ 100 ^(a)		100-199	} ≥ 100 ^(a)		100-199	} ≥ 100 ^(a)		100-199	} ≥ 100 ^(a)	
VI	200-499			200-499			200-499					
VII	500-999			500-999			500-999					
VIII	≥ 1 000			≥ 1 000			≥ 1 000					
	Yhteensä			Yhteensä			Yhteensä			Yhteensä		

^(a) Vapaaehtoinen jaottelu: I, B, DK, S.

^(b) Vapaaehtoinen: B, D, NL, S.

^(c) Vapaaehtoinen jaottelu: B, D, IRL, NL, A, FIN, S, UK.

TAULUKKO II
Vuohikarjan suuruusluokat

Luokka	Vuohien omistajat (yhteensä)			Astutettujen ja poikineiden vuohien omistajat ^(c)		
	Vuohia/omistaja	Omistajien lukumäärä	Eläinten lukumäärä tuhansina	Astutettuja ja poikineita vuohia/omistaja	Omistajien lukumäärä	Eläinten lukumäärä tuhansina
I	1-9			1-9		
II	10-19			10-19		
III	20-49			20-49		
IV	50-99			50-99		
V	100-499	} ^(b) } ≥ 100 ^(a)		100-499	} ^(b) } ≥ 100 ^(a)	
VI	500-999			500-999		
VII	≥ 1 000			≥ 1 000		
	Yhteensä			Yhteensä		

^(a) D, L, B, UK, IRL, S

^(b) Vapaaehtoinen jaottelu: F

^(c) Vapaaehtoinen: B, D, NL, S.

LIITE IV

Teuraspainon määritelmä

Teuraspainolla tarkoitetaan teuraseläimen ruumiin kylmäpainoa verenlaskun, nylkemisen ja sisäelinten poiston jälkeen, ilman päätä (katkaistu takaraivoluuun ja ensimmäisen kaulanikaman välistä), raajoja (katkaistu etupolvinivelistä tai kinner-nivelistä), häntää (katkaistu kuudennen ja seitsemännen häntänikaman välistä), utareita ja sukuelimiä.

Munuaiset ja munuaisrasva kuuluvat ruhoon.

LIITE V

- a) Jäsenvaltiot, joilla on lupa käyttää hallinnollisia lähteitä tilastotietojen keruun asemesta
 b) Jäsenvaltiot, joilla on lupa tehdä vaadittu karjan suuruusluokkien mukainen jaottelu parillisten vuosien lopullisten tulosten osalta

LIITE VI

Kumottu päätös ja sen muutokset

Komission päätös 94/434/EY (EYVL L 179, 13.7.1994, s. 33)

Komission päätös 95/380/EY, ainoastaan 3 artikla (EYVL L 228, 23.9.1995, s. 25)

Komission päätös 1999/47/EY, ainoastaan 3 artikla (EYVL L 15, 20.1.1999, s. 10)

LIITE VII

Vastaavuustaulukko

Päätös 94/434/EY	Tämä päätös
1—6 artikla	1—6 artikla
7—8 artikla	—
—	7 artikla
9 artikla	8 artikla
Liite I	Liite I
Liite II	Liite II
Liite III	Liite III
Liite IV	Liite IV
Liite V	Liite V
—	Liite VI
—	Liite VII

**KOMISSION SUOSITUS,
annettu 11 päivänä elokuuta 2003,
omenamehun ja muiden juomien omenamehuainesosien patuliinipitoisuuksien ehkäisemisestä ja vähentämisestä**

(tiedoksiannettu numerolla K(2003) 2866)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2003/598/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 211 artiklan toisen luetelmakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Komission asetuksessa (EY) N:o 1425/2003 ⁽¹⁾ vahvistetaan patuliinin enimmäismäärät muun muassa omenamehussa ja muiden juomien omenamehuainesosissa.
- (2) EU:n jäsenvaltioiden kansalaisten altistumista patuliinille on arvioitu jäsenvaltioiden avusta komissiolle ja näiden yhteistyöstä elintarvikkeita koskevien kysymysten tieteellisessä tutkimisessa 25 päivänä helmikuuta 1993 annetun neuvoston direktiivin 93/5/ETY ⁽²⁾ puitteissa. Arvioinnin perusteella voidaan todeta, että keskimääräinen altistus näyttää olevan huomattavasti alle patuliinin väliaikaisen siedettävän päiväsaannin enimmäismäärän (provisional maximum tolerable daily intake, PMTDI-arvon), joka on 0,4 µg/painokilo. Kun otetaan huomioon kuluttajien erityisryhmät, erityisesti pikkulapset, ja varaudutaan pahimman mahdollisen tilanteen varalle, patuliinille altistuminen on merkittävämpää mutta jää silti alle PMTDI-arvon.
- (3) Patuliinin enimmäismäärä omenamehussa on vahvistettu toksikologisen arvioinnin, altistusarvioinnin tuloksen sekä toteutettavuuden perusteella. On kuitenkin huomattava, että patuliinin esiintymistä omenamehussa on edelleen pyrittävä kaikin keinoin vähentämään.
- (4) Omenanjalostusteollisuutta olisi rohkaistava ottamaan käyttöön hyvät tuotantotavat. Pilaantuneita hedelmiä ei pitäisi käyttää tuotannossa, koska niiden ulkonäkö on hyvä osoitin patuliinipitoisuuden tasosta. Koska patuliinia voi kuitenkin esiintyä myös sellaisissa hedelmissä, joiden ulkopinta ei ole silmännähtävästi vaurioitunut tai pilaantunut, patuliinin esiintymistä ei voida täysin välttää hylkäämällä kaikki silmännähtävästi vaurioituneet ja pilaantuneet hedelmät. Patuliinin esiintymistä voidaan vähentää edelleen, jos sovelletaan kaikilta osin menettelytapaohjeita "Code of Practice for the prevention and reduction of Patulin Contamination in Apple Juice and Apple Juice Ingredients in Other Beverages" (omenamehun ja muiden juomien omenamehuainesosien patuliinipitoisuuden ehkäiseminen ja vähentäminen).
- (5) Sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan takaamiseksi olisi suotavaa, että menettelytapaohjeita "Code of Practice for the prevention and reduction of Patulin

Contamination in Apple Juice and Apple Juice Ingredients in Other Beverages" sovellettaisiin yhdenmukaisesti kaikkialla Euroopan unionissa. Tämän vuoksi olisi asianmukaista suositella, että menettelytapaohjeet pannaan täytäntöön Euroopan unionissa.

- (6) Komission asetuksessa (EY) N:o 466/2001 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) 563/2003 ⁽⁴⁾, säädetään hedelmätäysmehussa, hedelmätäysmehutiivisteissä, hedelmänektareissa, väkiviinoissa, siiderissä ja muissa käymisen avulla omenoista saaduissa tai omenamehua sisältävissä juomissa esiintyvien patuliinin enimmäismäärien tarkistuksesta 30 päivään kesäkuuta 2005 mennessä. Tavoitteena on alentaa niitä ottaen huomioon tieteellisen ja teknisen tietämyksen edistymisen sekä menettelytapaohjeiden "Code of Practice for the prevention and reduction of Patulin contamination in Apple Juice and Apple Juice Ingredients in Other Beverages" (omenamehun ja muiden juomien omenamehuainesosien patuliinipitoisuuden ehkäiseminen ja vähentäminen) täytäntöönpano.

SUOSITTELEE, ETTÄ:

1. jäsenvaltiot toteuttavat tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että kaikki omenanjalostusteollisuuden toimijat panevat tämän suosituksen liitteessä esitetyt menettelytapaohjeet "Code of Practice for the prevention and reduction of Patulin contamination in Apple Juice and Apple Juice Ingredients in Other Beverages" (omenamehun ja muiden juomien omenamehuainesosien patuliinipitoisuuden ehkäiseminen ja vähentäminen) täytäntöön.
2. omenanjalostusteollisuuden toimijat toteuttavat asianmukaiset toimenpiteet ja tarvittaessa myös korjaavat toimet päästäkseen patuliinipitoisuuksissa alempiin tasoihin kuin omenamehuille asetettu enimmäistaso 50 µg/kg; tavoitetasona on 25 µg/kg.

Tehty Brysselissä 11 päivänä elokuuta 2003.

Komission puolesta

David BYRNE

Komission jäsen

⁽¹⁾ Ks. tämän virallisen lehden sivu 1.
⁽²⁾ EYVL L 52, 4.3.1993, s. 18.

⁽³⁾ EYVL L 77, 16.3.2001, s. 1.
⁽⁴⁾ EYVL L 86, 3.4.2002, s. 5.

LIITE

Menettelytapaohjeet omenamehun ja muiden juomien omenamehuainesosien patuliinipitoisuuksien ehkäisemiseksi ja vähentämiseksi

Johdanto

1. Patuliini on sekundaarinen aineenvaihduntatuote, jota tuottavat useat *Penicillium*-, *Aspergillus*- ja *Byssoschlamys*-sukuun kuuluvat sienilajit, joista *Penicillium expansum* on todennäköisesti yleisin. Patuliinia on löydetty vieraana aineena monista homeisista hedelmistä, vihanneksista, viljoista ja muista elintarvikkeista, mutta eniten sitä esiintyy omenoissa ja omenatuotteissa.
2. Hedelmämeहुjen alkoholikäyminen tuhoaa patuliinia, ja tämän vuoksi sitä ei ole käymisen avulla saaduissa tuotteissa kuten siiderissä ja päärynäviinissä. Patuliinia on kuitenkin löydetty käymisen avulla saaduista tuotteista, joihin on käymisen jälkeen lisätty omenamehua. Askorbiinihapon on havaittu aiheuttavan patuliinin häviämistä omenamehusta, vaikka optimiolosuhteita tälle ei ole täysin pystytty vahvistamaan. Patuliini on suhteellisen lämpötilavakaa, etenkin kun pH on hapan. On todettu, että lyhytaikaiset käsittelyt korkeassa lämpötilassa (150° C) vähentävät patuliinipitoisuuksia noin 20 prosenttia. Pelkkä lämpökäsittely ei kuitenkaan riitä varmistamaan, ettei tuotteessa olisi lainkaan patuliinia.
3. Patuliinia on pääasiassa homevaurioisissa hedelmissä, vaikkakaan home ei välttämättä tarkoita, että hedelmässä on patuliinia vaan vain osoittaa, että siinä saattaa olla patuliinia. Joissakin tapauksissa muutoin terveessä aineksessa kasvaa homeita sisäpuolella hyönteisten tai muiden tekijöiden vaikutuksesta, jolloin patuliinia esiintyy hedelmässä, joka ulospäin vaikuttaa vahingoittumattomalta. Patuliinia voi kuitenkin esiintyä myös kolhiutuneissa hedelmissä kontrolloidussa ilmakehässä varastoinnin ja ympäröiville olosuhteille altistumisen jälkeen, vaikkei tuppilohometta (siemenkodan hometta) olisikaan havaittavissa. Hedelmän peseminen tai homeisen kohdan poistaminen välittömästi ennen mehun puristamista ei välttämättä poista kaikkea hedelmässä olevaa patuliinia, koska osa siitä on saattanut levitä terveeltä vaikuttavaan ainekseen.
4. Vaikka monien patuliinia tuottavien homeiden itiöitä on hedelmässä, kun se on vielä puussa, home yleensä kasvaa vasta hedelmän korjuun jälkeen. Homeenkasvua ja patuliinintuotantoa voi kuitenkin esiintyä hedelmässä jo ennen korjuuta, jos hedelmässä on jokin tauti, se on hyönteisen vahingoittama tai jos mehustamisprosessissa käytetään pudonneita hedelmiä. Hedelmän kunto korjuun aikana, sen käsittely myöhemmin (etenkin varastoinnin aikana) ja se, missä määrin varastointiolosuhteet estävät homeenkasvua, vaikuttavat kaikki todennäköisyyteen, millä patuliinia esiintyy mehussa ja muissa tuoreista ja varastoiduista hedelmistä valmistetuissa tuotteissa.
5. Näihin menettelytapaohjeisiin sisältyvät suositukset, joilla pyritään vähentämään patuliinin esiintymistä omenamehussa, on jaettu kahteen osaan:
 - I. Hyvään maatalouskäytäntöön (GAP) perustuvat suositukset.
 - II. Hyviin tuotantotapoihin (GMP) perustuvat suositukset.

I HYVÄÄN MAATALOUSKÄYTÄNTÖÖN (GAP) PERUSTUVAT SUOSITUKSET**Ennen sadonkorjuuta**

6. Kaikki sairaat puunosat ja muumioituneet hedelmät on leikattava, poistettava ja hävitettävä lepokauden aikana.
7. Puut on karsittava hyvän kauppatavan mukaisesti niin, että puu saa hyvän ilmaa ja valoa. Tämä mahdollistaa hyvät ruiskutustulokset.
8. Olisi valvottava tuholaisia tai tauteja, jotka aiheuttavat hedelmien mätänemistä tai tekevät reikiä, joiden kautta patuliinia tuottavat homeet pääsevät hedelmään. Tällaisia ovat esimerkiksi lehtipuun syöpä, harmaa-home (*Botrytis* spp ja *Nectria* spp), omenakääriäinen, pikkuhedelmäkääriäinen, hallamittari, omenanlehtikääriäinen, lehtipistiäinen ja hierakkalehtiäinen.
9. Kosteaa sää terälehtien putoamisen ja sadonkorjuun aikaan todennäköisesti lisää homeen riskiä, ja tällöin olisi harkittava asianmukaisia toimenpiteitä, kuten sienimyrkyä käyttäen, itiöiden itämisen ja sienen kasvun ehkäisemiseksi.

10. Omenat, joiden mineraalipitoisuus on pieni, kärsivät todennäköisemmin fyysisistä vaurioista varastossa ja ovat näin ollen alttiimpia tietyille hometyypeille (etenkin *Gloeosporium* spp) ja sekundaarisille homeille (*Penicillium*). Tuoremyyntiin tarkoitettujen omenoiden erää, jotka eivät hedelmäanalyysin perusteella täytä suosittelua mineraalipitoisuusvaatimuksia, ei pitäisi varastoida pitkäaikaisesti eli yli 3—4:ää kuukautta.
11. Jos tuoremyyntiin tarkoitettujen hedelmien mineraalipitoisuus on optimaalisen vaihteluvälin ulkopuolella, hedelmän kalsium- ja fosforitason nostaminen ja etenkin kalsium-kaliumsuhteen parantaminen kontrolloidulla lannoitteiden käytöllä parantaa solurakennetta, joka taas vähentää alttiutta homeille.
12. Kustakin hedelmätarhasta olisi pidettävä vuosittaisia hometilastoja, koska aiemmista tiedoista tulevat tällä hetkellä parhaiten esiin mahdolliset hometasot, jotka osoittavat, onko kyseisen hedelmätarhan hedelmiin tarpeen käyttää sienimyrkkyjä ja mikä on niiden varastointipotentiaali.

Hedelmien korjuu ja kuljetus

13. Jalostettavaksi tarkoitettujen omenat voidaan jakaa kahteen luokkaan:
 - a) *Mekaanisesti kerätyt hedelmät*
14. Mekaanisesti kerätyt hedelmät saadaan ravistamalla puuta ja keräämällä hedelmät maasta asianmukaisella mekaanisella laitteella.
15. Kaikkia hedelmiä olisi käsiteltävä mahdollisimman varovasti, ja fyysiset vauriot olisi pyrittävä pitämään mahdollisimman vähäisinä korjuun ja kuljetuksen kaikissa vaiheissa.
16. Ennen puun ravistamista huonot pudonneet hedelmät (esim. mädät hedelmät tai hedelmät, joiden kuori on rikkoutunut) olisi poistettava maasta, jotta varmistettaisiin, että vain tuoreet ja/tai terveet hedelmät kerätään.
17. Mekaanisesti kerätyt hedelmät on toimitettava jalostuslaitokseen kolmen päivän kuluessa korjuusta.
18. Hedelmien kuljetukseen tarkoitettujen säiliöiden on oltava puhtaita ja kuivia, eikä niissä saa olla mitään roskia.
 - b) *Tuoreena myytäväksi tarkoitettujen hedelmät*
19. Hedelmät, jotka tulevat tarhoilta, joilla on perinteisesti esiintynyt paljon hometta, olisi kerättävä erikseen eikä niitä pitäisi varastoida.
20. Kaikki hedelmät olisi pyrittävä keräämään kuivalla säällä, kun hedelmät ovat kypsiä, ja ne olisi sijoitettava puhtaisiin laareihin tai muihin säilytyskontteihin (esim. laatikoihin), jotka voidaan kuljettaa suoraan kauppaan. Laarit tai laatikot on puhdistettava suihkuttamalla ne puhtaalla vedellä tai mieluiten hankaamalla saippualla ja vedellä, ja niistä on poistettava hedelmien ja lehtien jäämät. Puhdistetut laarit ja laatikot on kuivattava ennen käyttöä. Hedelmien joutumista sateelle alttiiksi olisi vältettävä.
21. Hedelmien poimintaan olisi annettava riittävä koulutus ja sitä olisi valvottava, jotta varmistettaisiin sellainen poimintakäytäntö, jossa hedelmät eivät vaurioidu.
22. Kaikki hedelmät, joiden kuori on vioittunut tai hedelmäliha on näkyvässä taikassa joissa on jokin tauti, on hylättävä korjuun aikana. Hedelmien kolhiutumista olisi vältettävä mahdollisuuksien mukaan.
23. Hedelmiä, jotka ovat joutuneet kosketuksiin maan kanssa (esim. saderoiskeisia hedelmiä tai maassa olevia hedelmiä) ei pitäisi varastoida.
24. Poimitettujen hedelmien joukosta olisi poistettava esimerkiksi lehdet ja oksat.
25. Hedelmät olisi vietävä kylmävarastoon 18 tunnin kuluessa poimimisesta, ja ne olisi jäädytettävä suositeltuun lämpötilaan (ks. esimerkkejä taulukosta 1) 3—4 päivän kuluessa poimimisesta.

Taulukko 1:

Esimerkkejä omenoiden suositelluista varastointilämpötiloista (13)

Lajike	Lämpötila (°C)
Bramley	3,0—4,0
Cox's orange pippin	3,0—3,5
Discovery	1,5—2,0
Egremont	3,0—3,5
Golden delicious	1,5—2,0
Crispin	1,5—2,0
Idared	3,5—4,0
Jonagold	0,0—0,5
Red delicious	0,0—1,0
Spartan	0,0—0,5
Worcester	0,0—1,0

26. Kuljetuksen ja varastoinnin aikana olisi vältettävä omenoiden joutumista kosketuksiin maan kanssa.
27. Laarien tai laatikoiden käsittelyn ja kuljetuksen aikana (hedelmätarhassa ja hedelmätarhan ja kaupan välillä) on vältettävä säilytyskonttien ja omenoiden joutumista kosketuksiin maan kanssa. On myös pyrittävä välttämään ulkoisia vaurioita, esimerkiksi hedelmien kolhiintumista.
28. Kerättyjä hedelmiä ei pidä jättää tarhaan yön yli, vaan ne on siirrettävä kovalle (päällystetylle) ja mielellään katetulle alustalle.

Tuoreena myytävien hedelmien korjuun jälkeinen käsittely ja varastointi

29. Kaikkia sekä tuoreena myytäväksi että jalostettaviksi tarkoitettuja hedelmiä olisi käsiteltävä mahdollisimman varovasti, ja niiden ulkoista vaurioitumista, esimerkiksi kolhiutumista, olisi vältettävä kaikin keinoin korjuun jälkeisen käsittelyn kaikissa vaiheissa ennen mehukuksi puristamista.
30. Niiden omenankasvattajien ja muiden mehuntuottajien, joilla ei ole kontrolloituja varastotiloja, on varmistettava, että hedelmät puristetaan mehukuksi mahdollisimman pian poimimisen jälkeen.
31. Kontrolloitujen ilmakehävarastojen osalta on varmistettava, että varastojen kaasupitävyys tarkistetaan tarvittaessa ja että kaikki valvontalaitteet testataan ennen sadonkorjuun aloittamista. Varastot on esijäähdytettävä perusteellisesti ennen käyttöä.
32. Hedelmille voidaan tarvittaessa tehdä keruun jälkeinen hometorjuntakäsittely asiaa koskevan EU-lainsäädännön mukaisesti.
33. Varastoidut omenat olisi tarkastettava säännöllisesti, vähintään kerran kuukaudessa, hometasojen toteamiseksi. Hometasojen olisi pidettävä kirjaa vuosittain. Käytetyllä näytteenottomenetelmällä pitäisi minimoida ilmakehämuutosten riski varastossa (ks. kohta 36).
34. Satunnaisesti valitut hedelmänäytteet olisi sijoitettava asianmukaisiin säilytyspaikkoihin (esim. verkkokasseihin), jotka sijaitsevat lähellä tarkastusluukkuja, jotta hedelmien kuntoa varastointikauden aikana voidaan seurata (ks. kohta 35). Näytteistä on tutkittava home, hedelmien yleinen kunto ja säilyvyys ainakin kerran kuukaudessa. Tiheämmät tarkastukset ovat suositeltavia varastoissa, joissa olosuhteet eivät ole täysin optimaaliset ja/tai hedelmien ennustettu säilyvyys on alle 3 kuukautta epäsuotuisen kasvu- ja/tai korjuuolosuhteiden vuoksi.

35. Jos näytteet osoittavat ongelmia hedelmien kunnossa, on toteutettava asianmukaisia toimia ja poistettava hedelmät varastosta käyttöön ennen laajoja tuhoja.
36. Hometta kasvaa tavallisesti lämpimässä ympäristössä. Varaston nopea jäädyttäminen ja sen ilmakehäolosuhteiden ylläpito parantavat hedelmien kuntoa. Hedelmät olisi ihannetapauksessa lastattava ja jäädytettävä alle 5 °C:een 3—4 päivässä ja optimilämpötilaan seuraavien kahden päivän kuluessa. Kontrolloidut ilmakehäolosuhteet olisi saavutettava 7—10 päivän kuluessa lastauksen aloittamisesta ja erittäin matala happipitoisuus (eli alle 1,8 % hapetta) seuraavien 7 päivän kuluessa.

Varastoinnin jälkeinen hedelmien luokittelu tuoremyyntiä tai mehustusta varten

37. Kaikki homehtuneet hedelmät, vaikka niissä olisi pienikin homealue, olisi poistettava mahdollisimman tarkasti, ja terveet hedelmät olisi säilytettävä puhtaassa irtotavaran säilytyskontissa.
38. Kun säilytyskontit puretaan varastosta ja niistä lajitellaan vähittäismyyntiin tarkoitettuja hedelmiä, mehustettavaksi tarkoitettuja hedelmiä sisältävät kontit olisi merkittävä ja palautettava kylmävarastoon 12 tunnin kuluessa lajitte-
lusta. Aika, jona hedelmiä säilytetään muussa kuin varastointilämpötilassa, olisi pidettävä mahdollisimman lyhyenä. Mehustettavaksi tarkoitetuille hedelmille ihanteellinen lämpötila olisi alle 5 °C varastosta poistamisen ja mehustamisen välillä, ja ne olisi käytettävä mahdollisimman pian.
39. Mehustettavaksi lähetettävät hedelmät olisi käytettävä mahdollisimman nopeasti ja samassa tavanomaisessa säilytys-
jassa, jota suositellaan samasta varastosta peräisin oleville hedelmille. Kolhiutuminen edistää patuliinin muodostu-
mista, joten sitä olisi vältettävä mahdollisuuksien mukaan etenkin, jos hedelmiä varastoidaan yli 24 tunnin ajan
muussa kuin varastointilämpötilassa ennen mehustamista.

II HYVIIN TUOTANTOTAPOIHIN (GMP) PERUSTUVAT SUOSITUKSET

Hedelmien kuljetus, tarkastus ja mehustus

Mekaanisesti kerätyt hedelmät ja tuoremyyntiin tarkoitettuja hedelmiä

a) Tuoremyyntiin tarkoitettuja hedelmiä

40. Varastoidut hedelmät olisi siirrettävä kylmävarastosta käsittelylaitokseen mahdollisimman lyhyessä ajassa (ihanneta-
pauksessa mehustukseen on alle 24 tuntia, ellei hedelmiä kylmävarastoida).
41. Lajikkeet, joilla on avoin verhiö, ovat erityisen alttiita tuppilohomeille (siemenkodon mädäntymiselle). Näistä lajik-
keista olisi tarkastettava tuppilohomeen esiintyminen säännöllisesti juuri ennen mehustusta. Omenista olisi otettava
asianmukainen satunnaisotos mieluiten kustakin erillisestä hedelmäerästä. Jokainen näytteeksi otettu omena leika-
taan keskeltä halki, ja siitä etsitään merkkejä homekasvustosta. Jos tuppilohometta esiintyy sovittua tasoa tiheämmin,
erää ei pitäisi käyttää mehustukseen. Käsittelylaitoksen olisi määriteltävä enimmäisosuus toimitetuista hedelmistä,
joissa saa olla merkkejä homehtumisesta. Tässä olisi otettava huomioon laitoksen kyky poistaa homehtuneet
hedelmät käsittelyä edeltävässä tarkastuksessa. Jos sallittu osuus ylitetään, koko hedelmäerä olisi hylättävä.
42. Kun hedelmät saapuvat käsittelylaitokseen, niille olisi tehtävä laatutarkastus, jossa etsitään merkkejä sekä ulkoisista
että sisäisistä homevaurioista (ks. kohta 43).

b) Mekaanisesti kerätyt hedelmät ja tuoremyyntiin tarkoitettuja hedelmiä

43. Käsittelyn aikana ja ennen mehustamista hedelmät olisi lajiteltava tarkasti ja kaikki näkyvästi homeiset hedelmät olisi
poistettava (hedelmiä olisi tarkastettava satunnaisesti ja säännöllisesti tuppilohomeen varalta halkaisemalla ne
kohdan 41 mukaisesti), ja ne olisi pestävä huolellisesti käyttäen juomakelpoista tai sopivaksi käsiteltyä vettä.
44. Hedelmäpuristimet ja muut tuotantolaitteet olisi pestävä ja desinfioidava alalla noudatettavien hyvien toimintatapojen
mukaisesti. Ne pestään yleensä painepesureilla ja desinfioidaan asianmukaisella desinfiointiaineella, jonka jälkeen ne
vielä huuhdellaan juomakelpoisella kylmällä vedellä. Laitoksissa, jotka ovat toiminnassa lähes keskeytyksettä,
puhdistus olisi tehtävä kerran työvuorossa tai kerran päivässä.
45. Mehustuksen jälkeen mehusta on otettava näytteet määritystä varten. Edustava näyte koko tuotannosta olisi analy-
soitava patuliinin varalta asianmukaisella määritysmenetelmällä laboratoriossa, joka on akkreditoitu tällaisten määri-
tysten tekemistä varten.

46. Mehu olisi jäähdytettävä alle 5 °C:een ja pidettävä viilennettynä sekä erittäin matalassa happipitoisuudessa, kunnes se tiivistetään, pakataan tai pastöroidaan.
47. Mehu olisi lähetettävä pakattavaksi vasta, kun patuliinimäärityksen perusteella on vahvistettu, että patuliinitaso on alle sallitun enimmäisrajan.

Mehun pakkaaminen ja loppujalostus

48. Homeita, jotka voivat tuottaa patuliinia, voi esiintyä yhdessä muiden homeiden ja hiivojen kanssa etenkin mehussa, jota ei ole tehty tiivisteestä ("Not From Concentrate (NFC)"). On erittäin tärkeää estää näiden organismien kehittyminen kuljetuksen ja varastoinnin aikana, jottei tuote pilaannu eikä patuliinia synny.
49. Jos mehua säilytetään ennen käyttöä, lämpötila olisi laskettava 5 °C:een tai sen alle mikrobien kehittymisen vähentämiseksi.
50. Useimmat mehut lämpökäsitellään, jotta varmistetaan entsyymien ja pilaantumista aiheuttavien organismien hävittäminen. On huomattava, että vaikka tällaiset käsittelyt yleensä hävittävät sieni-itiöt ja homekasvustot, ne eivät tuhoa jo syntyneitä patuliinia.

Mehun laadunarviointi

51. Omenamehun tai omenamehutiivisteiden pakkausmerkinnöissä olisi esitettävä patuliinin enimmäismäärät, jotka perustuvat näytteenotto- ja määritysmenetelmistä elintarvikkeiden virallista tarkastusta varten annetun komission direktiivin 2003/78/EY (EUVL L 203, 12.8.2003, s. 40) säännösten mukaiseen asianmukaiseen määritysmenetelmään.
52. Tuotteesta otettavia satunnaisnäytteitä varten olisi kehitettävä näytteenottosuunnitelma, jotta varmistetaan, että lopputuotteen patuliinipitoisuus on enimmäismäärien rajoissa.
53. Pakkaajan on varmistettava, että mehun toimittaja pystyy valvomaan toimiaan kunnollisesti niin, että edellä mainittuja suosituksia noudatetaan.
54. Pakkaajan suorittamassa mehun laadunarvioinnissa otetaan huomioon esimerkiksi brix-aste, happamuus, maku, väri ja sameus. Mikrobiologista laatua olisi valvottava tarkoin, koska se osoittaa patuliinia mahdollisesti tuottaviin organismeihin liittyvän riskin lisäksi sen, onko hygienianäkökohdat otettu huomioon edeltävissä tuotantovaiheissa.
55. Pakatulle tuotteelle olisi tehtävä lisätarkastuksia sen varmistamiseksi, ettei tuote ole huonontunut pakkausvaiheen aikana.

PÄÄTELMÄT

56. Näihin käytännesääntöihin sisältyy yleisiä periaatteita, joilla pyritään ehkäisemään patuliinin esiintyminen omenamehussa. On tärkeää, että kansalliset viranomaiset vahvistavat nämä yleiset periaatteet ottaen huomioon paikalliset omenalajikkeet sekä ilmasto-, varastointi- ja tuotanto-olosuhteet, jotta suosituksista olisi enemmän hyötyä kasvattajille ja käsittelylaitoksille.
 57. On suositeltavaa soveltaa HACCP-periaatteisiin perustuvaa korjuun jälkeistä hallintojärjestelmää, jotta voitaisiin vähentää patuliinin esiintymistä omenamehussa.
-

OIKAISUJA

Oikaistaan komission asetus (EY) N:o 1381/2003, annettu 31 päivänä heinäkuuta 2003, durran tuontitullin enimmäisalennuksen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 699/2003 tarkoitetun tarjouskilpailun osana

(Euroopan unionin virallinen lehti L 194, 1. elokuuta 2003)

Sivulla 78, 1 artiklassa:

korvataan: "... 33 500 tonnin ..."

seuraavasti: "... 35 500 tonnin ...".
